

Promemoria

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen

Nya bestämmelser om hållbarhetsrelaterade
upplysningar för vissa aktörer på
finansmarknadsområdet

Fi2020/03070/FPM
Juli 2020

Innehållsförteckning

1	Promemorians huvudsakliga innehåll	5
2	Lagförslag	6
2.1	Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m	8
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder).....	9
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	11
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	17
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	18
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution.....	23
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	24
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonderlagen.....	26
3	EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningskrav	28
3.1	EU-förordningens syfte	28
3.2	Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare som omfattas av EU-förordningen	28
3.3	EU-förordningens krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar	29
3.4	Behörig myndighet, tillsyn och utredningsbefogenheter	30
3.5	Övrigt om förordningen.....	31
3.6	EU:s förordning om taxonomi.....	31
4	Nationella krav på information om hållbarhet på fondområdet.....	32
4.1	Hållbarhetsupplysningar för värdepappersfonder och förvaltare av alternativa investeringsfonder	32
4.2	Hållbarhetsupplysningar för fondförvaltare som erbjuder fonder på fondtorget för premiepension	33
4.3	Hållbarhetsupplysningar för Sjunde AP-fonden.....	34
5	Nya krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar för vissa finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare	35

5.1	Nationella bestämmelser om information om hållbarhet från fondbolag och AIF-förvaltare tas bort.....	35
5.2	Upplysning om att ytterligare information ska inkluderas i informationsbroschyrer och vissa årsrapporter.....	36
6	Behörig myndighet, tillsyn och utredningsbefogenheter samt avgifter	37
6.1	Behörig myndighet, tillsyn och utredningsbefogenheter	37
6.2	Avgifter till Finansinspektionen	43
7	Små företag med färre än tre anställda	46
8	Krav på att lämna hållbarhetsrelaterade upplysningar för att få ingå fondavtal med Pensionsmyndigheten	47
9	Sjunde AP-fonden ska även fortsättningsvis lämna hållbarhetsinformation	48
10	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	50
11	Konsekvensanalys	51
12	Författningskommentar	54
12.1	Förslaget till lag om ändring i socialförsäkringsbalken	54
12.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m	55
12.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder).....	55
12.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	56
12.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	62
12.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	63
12.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution.....	66
12.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	67
12.9	Förslag till lag om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.....	68

2019/2088 av den 27 november 2019 om
hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas
inom den finansiella tjänstesektorn70

1 Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås lagändringar som föranleds av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella sektorn, i det följande benämnd EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Förordningen ska i huvudsak börja tillämpas den 10 mars 2021.

Det föreslås att nuvarande bestämmelser om lämnande av hållbarhetsinformation i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska tas bort. Som en följd föreslås en ändring i socialförsäkringsbalken som innebär att en fondförvaltare ska lämna och åta sig att lämna sådan information som avses i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar för att få ingå fondavtal med Pensionsmyndigheten. En konsekvensändring föreslås också i lagen om allmänna pensionsfonder (AP-fonder). Den innebär att Sjunde AP-fonden även i fortsättningen ska lämna samma hållbarhetsinformation som i dag.

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar medger att medlemsstaterna får besluta att tillämpa förordningen på försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning som avser försäkringsbaserade investeringsprodukter och på värdepappersbolag som tillhandahåller investeringsrådgivning även om de har färre än tre anställda. Det föreslås att sådana företag ska omfattas av förordningen.

I lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreslås ändringar som innebär att de årliga avgifter som Finansinspektionen tar ut med stöd av de lagarna även ska bekosta inspektionens verksamhet enligt förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Det föreslås också en ändring i lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. som innebär att kraven på tjänstepensionsinstitut att följa förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska vara föremål för Finansinspektionens tillsyns- och ingripandebefogenheter.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 10 mars 2021.

2 Lagförslag

2.1 Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken

Härigenom föreskrivs att 64 kap. 17 c § socialförsäkringsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

64 kap.

17 c §¹

Ett fondavtal ingås efter ansökan av en fondförvaltare hos Pensionsmyndigheten. Om ansökan bifalls, är ett avtal ingånget mellan fondförvaltaren och Pensionsmyndigheten.

Pensionsmyndigheten ska bifalla ansökan, om

1. fondförvaltaren uppfyller krav på verksamhetshistorik,
2. fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna sådan information som avses i 4 kap. 24 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
3. fondförvaltaren åtar sig att på begäran lämna sådana informationshandlingar som avses i 4 kap. 15, 16 a och 18 §§ lagen om värdepappersfonder till pensionssparare som har valt eller överväger att välja förvaltarens fond i premiepensionssystemet,
4. fondförvaltaren åtar sig att inte ta ut några avgifter för inlösen av fondandelar,
5. fondförvaltaren åtar sig att, med eller utan prisnedsättning, inte ta ut avgifter i övrigt utöver vad som godtagits av Pensionsmyndigheten,
6. fondförvaltaren åtar sig att för varje år till Pensionsmyndigheten rapportera dels alla kostnader som har tagits ut ur fonden, uppdelade på olika kostnadsslag, dels de kostnader som dagligen belastat fonden redovisade per fondandel, och då ange hur stor del som avser förvaltningskostnader, inklusive kostnader för förvaring av fondtillgångarna,
7. fonden uppfyller krav på avkastningshistorik,
8. fonden uppfyller krav på minsta tillåtna förvaltad kapital utanför premiepensionssystemet, och
9. fondförvaltaren och fonden i övrigt uppfyller de villkor i fondavtalet som Pensionsmyndigheten bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 10 mars 2021.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs att 34 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

34 §¹

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse förvaltas i enlighet med 10 a § första stycket andra meningen och andra stycket, 10 b–10 l och 10 n §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 d och 16 a–16 l §§ samt i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser.

Finansinspektionen ska också utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket följer artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012.

Finansinspektionen ska också utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket följer

1. artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

Denna lag träder i kraft den 10 mars 2021.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

dels att 5 kap. 7 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 5 kap. 5 a §, och närmast före 5 kap. 5 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

Information om hållbarhet

5 a §

Sjunde AP-fonden ska för varje fond som AP-fonden förvaltar lämna den information som behövs för förståelsen av fondens förvaltning med avseende på hållbarhet, däribland i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption.

Informationen ska beskriva

- 1. vilka hållbarhetsaspekter som beaktas i förvaltningen,*
- 2. den eller de metoder som används för hållbarhetsarbetet, och*
- 3. uppföljningen av hållbarhetsarbetet.*

Informationen ska finnas tillgänglig på Sjunde AP-fondens webbplats. Därutöver ska information enligt andra stycket 1 och 2 lämnas i fondens informationsbroschyr och årsberättelse. Information enligt andra stycket 3 ska lämnas i fondens årsberättelse eller i en separat rapport.

7 §¹

Följande bestämmelser i lagen (2004:46) om värdepappersfonder ska gälla för förvaltningen av fonderna:

- 2 kap. 18 § om förbud för vissa personer med insynsställning att handla med en värdepappersfond,*
- 2 kap. 21 § första stycket om skadestånd,*

¹ Senaste lydelse 2019:1217.

- 4 kap. 2 § om företrädare för andelsägarna i en värdepappersfond m.m.,
- 4 kap. 8 och 9 §§ om upprättande och godkännande av fondbestämmelser,
- 4 kap. 13 § första stycket om inlösen av fondandelar,
- 4 kap. 15–28 §§ om information om en värdepappersfond, – 4 kap. 15–23 och 25–28 §§ om information om en värdepappersfond,
- 5 kap. 1, 3–19 och 21–26 §§ om placering av medel i en värdepappersfond m.m., samt
- 10 kap. 8 § om skyldighet för revisor att anmäla vissa förhållanden till Finansinspektionen.

Vid tillämpningen av de bestämmelser som anges i första stycket ska fonderna anses som värdepappersfonder och Pensionsmyndigheten som fondandelsägare. Det som föreskrivs om fondbolag ska avse Sjunde AP-fonden.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, utom såvitt avser 2 kap. 18 § om förbud för vissa personer med insynsställning att handla med en värdepappersfond och 2 kap. 21 § första stycket om skadestånd, meddela föreskrifter om avvikelser från de bestämmelser som anges i första stycket och i ett enskilt fall besluta om undantag från dessa bestämmelser.

Denna lag träder i kraft den 10 mars 2021.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:46) om värdepappersfonder¹
dels att 4 kap. 24 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 4 kap. 24 § ska utgå,
dels att 4 kap. 15 och 18 §§, 10 kap. 11 §, 12 kap. 1 a och 10 §§ och
13 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 4 kap. 18 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

15 §²

För varje värdepappersfond ska det finnas en aktuell informationsbroschyr.

Informationsbroschyren ska innehålla

1. fondbestämmelserna,
2. de ytterligare uppgifter som behövs för att man ska kunna bedöma fonden och den risk som är förenad med att investera i den,
3. en tydlig och lättbegriplig förklaring av fondens riskprofil,
4. uppgifter om det arbete eller de funktioner som fondbolaget får uppdra åt någon annan att utföra enligt 4 och 5 §§,
5. uppgifter om vilka tillgångsslag fondmedlen får placeras i,
6. för det fall fondmedlen får placeras i derivatinstrument, uppgifter om i vilket syfte och hur det möjliga resultatet av användningen av derivatinstrument kan påverka fondens riskprofil, och
7. uppgifter om fondbolagets ersättningspolicy.

För en värdepappersfond som hänvisar till ett referensvärde som avses i artikel 3.1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 finns det i artikel 29.2 ytterligare bestämmelser om informationsbroschyrens innehåll.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563
4 kap. 24 § 2017:1143
rubriken närmast före 4 kap. 24 § 2017:1143.

² Senaste lydelse 2019:279.

ändring av förordning (EU) nr 648/2012 och

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

18 §³

Fondbolaget ska för varje värdepappersfond som det förvaltar lämna

1. en årsberättelse inom fyra månader från räkenskapsårets utgång, och
2. en halvårsredogörelse för räkenskapsårets första sex månader inom två månader från halvårets utgång.

Årsberättelser och halvårsredogörelser ska innehålla den information som behövs för att man ska kunna bedöma varje värdepappersfonds utveckling och ställning. Handlingarna ska på begäran kostnadsfritt skickas till andelsägarna och finnas att tillgå hos fondbolaget och förvaringsinstitutet. Fondbolaget ska i samband med att bolaget lämnar sådan information som avses i 22 § tillfråga andelsägarna om de vill ha årsberättelsen och halvårsredogörelsen.

Utöver det som anges i andra stycket ska årsberättelsen innehålla uppgifter om det sammanlagda ersättningsbeloppet för räkenskapsåret, fördelat på fasta och rörliga ersättningar, som fondbolaget betalat ut till sin personal samt om efterlevnaden och väsentliga förändringar av fondbolagets ersättningspolicy.

Bestämmelser om vad en årsberättelse och en halvårsredogörelse ska innehålla finns även i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365.

18 a §

Bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla finns även i

1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 och

2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088.

Bestämmelser om vad en halvårsredogörelse ska innehålla finns även i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365.

³ Senaste lydelse 2019:279.

10 kap.

11 §⁴

Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt
 - a) denna lag, *och* a) denna lag,
 - b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, *och* b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, *samt* *och*
 - c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, *samt*

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

12 kap.

1 a §⁵

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget

1. har fått tillstånd att driva fondverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning i strid med 1 kap. 4 §,

3. påbörjar marknadsföring av en av bolaget förvaltd värdepappersfond i ett annat land inom EES innan en underrättelse om detta gjorts hos Finansinspektionen i enlighet med 2 kap. 15 c §,

4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 6 avseende dessa bestämmelser,

5. åsidosätter sina skyldigheter eller på annat sätt överträder det som anges om uppdragsavtal i 4 kap. 4–6 §§ och 7 § första stycket,

6. påbörjar förvaltning och marknadsföring av en värdepappersfond utan att fondbestämmelserna godkänts enligt 4 kap. 9 §,

7. vid upprepade tillfällen låter bli att upprätta eller tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsberättelse i enlighet med 4 kap. 15–21 §§,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 16, 17, 19 och 20 avseende dessa bestämmelser,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 15, 16, 18 och 19 avseende dessa bestämmelser,

⁴ Senaste lydelse 2018:542.

² Senaste lydelse 2019:279.

9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 18 avseende dessa bestämmelser,

9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 17 avseende dessa bestämmelser,

10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet, eller

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 11 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier i bolaget, ska första stycket 10 och 11 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktksamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett fondbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

10 §⁶

Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 27, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 26, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

13 kap.

1 §⁷

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 1 kap. 4 § eller 7 kap. 1 §,

2. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

⁶ Senaste lydelse 2019:540.

⁷ Senaste lydelse 2019:540.

3. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,
4. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,
5. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § tredje stycket,
6. vad ett fondbolag ska iakttä för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,
7. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,
8. hur uppgifter enligt 2 kap. 20 § första stycket ska lämnas,
9. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,
10. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,
11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,
12. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,
13. hur informationen enligt 4 kap. 24 § ska presenteras,
14. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 4 kap. 26 § ska beräknas,
15. hur informationen enligt 4 kap. 28 § ska presenteras,
16. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,
17. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,
18. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,
19. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,
20. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,
21. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,
22. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,
13. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 4 kap. 26 § ska beräknas,
14. hur informationen enligt 4 kap. 28 § ska presenteras,
15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,
16. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,
17. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,
18. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,
19. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,
20. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,
21. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

23. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

24. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

25. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

26. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

27. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och

28. sådana avgifter som avses i 10 kap. 11 §.

22. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

23. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

24. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

25. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

26. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och

27. sådana avgifter som avses i 10 kap. 11 §.

1. Denna lag träder i kraft den 10 mars 2021.

2. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för information enligt 4 kap. 24 § i årsberättelse som lämnas före den 1 januari 2022.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att det i lagen om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska införas en ny paragraf, 1 kap. 2 a §, och närmast före 1 kap. 2 a § en ny rubrik av följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Hållbarhetsrelaterade upplysningar

2 a §

För den som tillhandahåller investeringsrådgivning eller portföljförvaltning enligt denna lag finns ytterligare bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella sektorn.

Bestämmelserna i förordningen ska även tillämpas på

- 1. värdepappersbolag som
 - tillhandahåller investeringsrådgivning, och*
 - har färre än tre anställda, och**
- 2. utländska värdepappersföretag som
 - driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud som är etablerade i Sverige,*
 - tillhandahåller investeringsrådgivning, och*
 - har färre än tre anställda.**

Denna lag träder i kraft den 10 mars 2021.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder¹

dels att 10 kap. 11 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 10 kap. 11 § ska utgå,

dels att 10 kap. 1 och 5 §§, 13 kap. 15 § och 15 kap. 2 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

1 §²

För varje EES-baserad alternativ investeringsfond som AIF-förvaltaren förvaltar och för varje alternativ investeringsfond som förvaltaren marknadsför inom EES ska det finnas en aktuell informationsbroschyr. Informationsbroschyren ska innehålla uppgifter om

1. fondens investeringsstrategi och mål samt de omständigheter under vilka dessa eller investeringspolicyn kan ändras,

2. var mottagarfonden är etablerad om fonden är en matarfond till en alternativ investeringsfond samt information om var de underliggande fonderna är etablerade om fonden är en fond-i-fond,

3. de tillgångsslag som fonden får placera i och fondens riskprofil, inklusive information om användande av finansiell hävstång,

4. de viktigaste rättsliga följderna av en investering i fonden,

5. AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, revisorer och andra tjänsteleverantörer,

6. ansvarsförsäkring eller tillgängliga medel i enlighet med 7 kap. 5 § för att täcka eventuella skadeståndsanspråk,

7. delegering av förvaltnings- och förvaringsfunktioner,

8. principer och rutiner för värdering av tillgångarna i fonden,

9. hantering av likviditetsrisker och rätt till inlösen samt förfarande och villkor för emission och försäljning av andelar eller aktier,

10. avgifter och alla andra kostnader samt maximibelopp för direkta och indirekta avgifter och kostnader som belastar fondens investerare,

11. förvaltarens principer för likabehandling av investerare och rätt till förmånligare villkor för någon investerare i fonden,

12. fondens primärmäklare samt relevanta arrangemang mellan sådan mäklare och fonden,

13. hur och när regelbunden information om fonden enligt 9 och 10 §§ lämnas,

14. den senaste årsberättelsen enligt 4 § och det senaste beräknade nettotillgångsvärdet (NAV) eller marknadsvärdet för fondens andelar eller aktier, och

¹ Senaste lydelse av 10 kap. 11 § 2017:1147 rubriken närmast före 10 kap. 11 § 2017:1147.

² Senaste lydelse 2019:281.

15. historisk avkastning.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 och

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella sektorn.

För en alternativ investeringsfond som omfattas av ett krav på att offentliggöra prospekt behöver AIF-förvaltaren endast lämna information enligt första stycket som inte redan framgår av prospektet.

5 §³

Årsberättelsen ska innehålla

1. en balansräkning eller annan redovisning av tillgångar och skulder,
2. en resultaträkning,
3. en verksamhetsberättelse,
4. information om väsentliga förändringar i den information som ska lämnas enligt 1, 9 och 10 §§, och
5. information om ersättningar.

Bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla finns även i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365.

Bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla finns även i

1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 och

2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088.

Uppgifterna om räkenskaperna i årsberättelsen ska sammanställas i enlighet med

1. bestämmelserna om redovisning i den alternativa investeringsfondens hemland eller, om det är fråga om en icke EES-baserad alternativ investeringsfond, i det land där fonden är etablerad, och
2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande regelverk.

³ Senaste lydelse 2019:281.

13 kap.

15 §⁴

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och
5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, samt

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, och
f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

15 kap.

2 §⁵

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 3 § andra stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

⁴ Senaste lydelse 2018:544.

² Senaste lydelse 2019:281.

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

13. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

14. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

15. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

16. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

17. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

18. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

19. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

20. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

21. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

22. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

23. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

24. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

25. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

1. Denna lag träder i kraft den 10 mars 2021.

2. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för information enligt 10 kap. 11 § i årsberättelse som tillhandahålls före den 1 januari 2022.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution ska införas en ny paragraf, 6 kap. 1 a §, och närmast före 6 kap. 1 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

Hållbarhetsrelaterade upplysningar

1 a §

För försäkringsrådgivning av försäkringsbaserade investeringsprodukter finns ytterligare bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella sektorn.

Bestämmelserna i förordningen ska även tillämpas på försäkringsförmedlare som har färre än tre anställda.

Denna lag träder i kraft den 10 mars 2021.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2019:542

Föreslagen lydelse

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

13. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

14. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

15. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

16. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

17. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

18. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

19. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

20. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

21. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

22. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

23. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

24. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

25. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonderlagen

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2019:543

Föreslagen lydelse

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

13. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

14. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

15. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

16. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

17. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

18. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

19. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

20. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

21. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

22. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

23. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

24. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

25. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

3 EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningskrav

3.1 EU-förordningens syfte

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, i det följande benämnd EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar, ställer krav på finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare som tillhandahåller investeringsrådgivning eller försäkringsrådgivning avseende försäkringsbaserade investeringsprodukter (eng. insurance-based investment product, Ibip). Dessa aktörer och rådgivare ska, oavsett den finansiella produktens utformning och målmarknaden, offentliggöra skriftliga policyer om hur hållbarhetsrisker integreras och säkerställer transparens i fråga om integreringen av hållbarhetsrisker i investeringsbeslut (skäl 13 och artikel 6).

Förordningen syftar till att minska informationsasymmetrin i förhållandet mellan huvudman och ombud. Detta tar sikte på hur hållbarhetsrisker integreras och negativa konsekvenser för hållbar utveckling beaktas och på hur miljörelaterade eller sociala egenskaper och hållbara investeringar främjas genom att kräva att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare lämnar upplysningar till slutinvesterar innan avtal ingås och under den tid då avtalet löper, när de agerar som ombud för dessa slutinvesterar (huvudmän) (se skäl 10). Förordningen kompletterar de upplysningskrav som fastställs i sektorspecifika direktiv och förordningar (skäl 11).

3.2 Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare som omfattas av EU-förordningen

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ställer upp krav på att vissa hållbarhetsrelaterade upplysningar ska lämnas. De aktörer som omfattas av kraven är dels finansmarknadsaktörer, dels finansiella rådgivare, som båda definieras i förordningen.

Finansmarknadsaktörer definieras som (artikel 2.1):

- a) ett försäkringsföretag som tillhandahåller en försäkringsbaserad investeringsprodukt (Ibip),
- b) ett värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning,
- c) ett tjänstepensionsinstitut,
- d) en utvecklare av en pensionsprodukt,
- e) en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare),
- f) ett sparinstitut för paneuropeiska privata pensionsprodukter (PEPP-produkter),
- g) en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond som är registrerad i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EU:s förordning om riskkapitalfonder),

h) en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande som är registrerad i enlighet med artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EU:s förordning om fonder för socialt företagande),

i) ett förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), eller

j) ett kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning.

Finansiella rådgivare definieras som (artikel 2.11):

a) en försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter,

b) ett försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter,

c) ett kreditinstitut som tillhandahåller investeringsrådgivning,

d) ett värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning,

e) en AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringsrådgivning i enlighet med artikel 6.4 b i i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i det följande benämnt AIFM-direktivet, eller

f) ett förvaltningsbolag för fondföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning i enlighet med artikel 6.3 b i i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i det följande benämnt UCITS-direktivet.

3.3 EU-förordningens krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ställer krav på upplysningar som ska lämnas av finansmarknadsaktörer respektive finansiella rådgivare inom den finansiella sektorn (se avsnitt 3.2). Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska på sina webbplatser offentliggöra information om policyer för hållbarhetsrisker (artikel 3) och information om negativa konsekvenser för hållbar utveckling på bolagsnivå (artikel 4). Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska i sina ersättningspolicyer inkludera information om hur dessa policyer är förenliga med integrering av hållbarhetsrisker och offentliggöra detta på sina webbplatser (artikel 5).

Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska i upplysningar som lämnas innan avtal ingås inkludera viss information om integreringen av hållbarhetsrisker (artikel 6). Finansmarknadsaktörer ska i sin information om negativa konsekvenser för hållbar utveckling på enhetsnivå och integrering av hållbarhetsrisker även inkludera negativa konsekvenser för hållbar utveckling med avseende på finansiella produkter (artikel 7).

När en finansiell produkt främjar bl.a. miljörelaterade eller sociala egenskaper ställs ytterligare krav på de upplysningar som ska lämnas innan

avtal ingås. Upplysningarna ska innehålla information om hur de miljörelaterade eller sociala egenskaperna uppnås, om ett index valts som referensvärde ska information om detta index förenlighet med dessa egenskaper lämnas och ange var den metod som används vid beräkning av index finns tillgänglig (artikel 8).

När det gäller en finansiell produkt som har hållbarhet som mål ställs ytterligare krav, bl.a. när det gäller val av index. Ett jämförelseindex kan vara ett verktyg för att se hur en produkt presterar. Om ett index har valts som referensvärde ska information lämnas om hur det valda indexet är anpassat till målet, hur och varför indexet skiljer sig från ett brett marknadsindex. Om inget index har valts ska upplysningar som lämnas innan avtal inkludera hur målet ska uppnås. Om en finansiell produkt har minskning av koldioxidutsläpp som mål tillkommer ytterligare krav på upplysningar. Upplysningskraven vid finansiella produkter med hållbarhet som mål omfattar även att ange var den metod som används vid beräkning av index finns tillgänglig (artikel 9).

Finansmarknadsaktörer ska, för vissa finansiella produkter, på sina webbplatser lämna information i fråga om främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbar investering (artikel 10). Finansmarknadsaktörer som tillhandahåller vissa finansiella produkter ska lämna upplysningar i regelbundna rapporter om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbara investeringar (artikel 11). Information som offentliggörs ska vara uppdaterad och om den ändras ska detta tydligt förklaras (artikel 12). Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska säkerställa att deras marknadsföringsmaterial inte motsäger den information som lämnas enligt förordningen (artikel 13).

Särskilda bestämmelser gäller för hur tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare ska offentliggöra och tillhandahålla informationen (artikel 15).

Av förordningen följer vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna Europeiska bankmyndigheten (Eba), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska utarbeta förslag till tekniska standarder som närmare specificerar dessa krav. Dessa tekniska standarder ska sedan antas av Europeiska kommissionen.

3.4 Behörig myndighet, tillsyn och utredningsbefogenheter

Enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med sektorsspecifik lagstiftning övervakar att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare följer kraven i förordningen (artikel 14.1). De behöriga myndigheterna ska ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt förordningen. Vidare ska de behöriga myndigheterna samarbeta och förse varandra, utan onödigt dröjsmål, med den information som är relevant för fullgörandet av deras uppgifter enligt förordningen (artikel 14.2).

Förordningen kompletterar de upplysningskrav som fastställs i UCITS-direktivet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), AIFM-direktivet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (MiFID II-direktivet), Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (försäkringsdistributionsdirektivet), Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (andra tjänstepensionsdirektivet) och EU:s förordning om riskkapitalfonder, EU:s förordning om fonder för socialt företagande, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EU:s förordning om långsiktiga investeringsfonder) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1238 av den 20 juni 2019 om en paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt), i det följande benämnd EU:s förordning om PEPP-produkter liksom i nationell rätt som reglerar privata och individuella pensionsprodukter. För att säkerställa en välorganiserad och effektiv tillsyn av att förordningen följs bör medlemsstaterna förlita sig på de behöriga myndigheter som redan utsetts enligt de reglerna (skäl 11).

3.5 Övrigt om förordningen

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa förordningen på utvecklare av pensionsprodukter som förvaltar nationella sociala trygghetssystem som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (artikel 16). Förordningen ska enligt huvudregeln inte tillämpas på försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsförmedling med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter eller på värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning vilka är företag med färre än tre anställda. Medlemsstaterna får dock besluta att tillämpa förordningen på sådana aktörer (artikel 17).

3.6 EU:s förordning om taxonomi

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088, i det följande benämnd EU:s förordning om taxonomi, innehåller vissa ändringar i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar, vilket påverkar tillämpningen av den senare förordningen i vissa delar. EU:s förordning om taxonomi föranleder dock ingen åtgärd inom ramen för detta lagstiftningsärende.

4 Nationella krav på information om hållbarhet på fondområdet

4.1 Hållbarhetsupplysningar för värdepappersfonder och förvaltare av alternativa investeringsfonder

Det svenska regelverket för fonder omfattar dels värdepappersfonder, dels alternativa investeringsfonder, inbegripet specialfonder. Dessa regleras i huvudsak i lagen (2004:46) om värdepappersfonder och i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Lagen om värdepappersfonder genomför UCITS-direktivet. I lagen finns även bestämmelser som inte har sin bakgrund i EU:s regelverk. Sverige har genom nationell lagstiftning infört krav på fondbolag att lämna viss information om hållbarhet (se prop. 2017/18:5). Ett fondbolag ska för varje värdepappersfond som bolaget förvaltar lämna den information som behövs för förståelsen av fondens förvaltning med avseende på hållbarhet, däribland i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption (4 kap. 24 § första stycket). Informationen ska beskriva vilka hållbarhetsaspekter som beaktas i förvaltningen, den eller de metoder som används för hållbarhetsarbetet, och uppföljningen av hållbarhetsarbetet (andra stycket). Informationen ska finnas tillgänglig på fondbolagets webbplats. Därutöver ska information om vilka hållbarhetsaspekter som beaktas i förvaltningen och den eller de metoder som används för hållbarhetsarbetet, lämnas i fondens informationsbroschyr och årsberättelse. Information om uppföljningen av hållbarhetsarbetet ska lämnas i fondens årsberättelse eller i en separat rapport (tredje stycket). Om hållbarhetsaspekter inte beaktas vid förvaltningen av fonden, ska i stället uppgift om detta finnas tillgänglig på fondbolagets webbplats samt i fondens informationsbroschyr och årsberättelse (fjärde stycket).

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder genomför AIFM-direktivet. I likhet med lagen om värdepappersfonder finns det även i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bestämmelser som inte har sin bakgrund i EU:s regelverk. På samma sätt som för fondbolag finns krav på förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) att lämna viss information om hållbarhet (se prop. 2017/18:5). En AIF-förvaltare ska för varje alternativ investeringsfond som förvaltaren marknadsför till icke-professionella investerare i Sverige lämna den information som behövs för förståelsen av fondens förvaltning med avseende på hållbarhet, däribland i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption (10 kap. 11 § första stycket). Informationen ska beskriva vilka hållbarhetsaspekter som beaktas i förvaltningen, den eller de metoder som används för hållbarhetsarbetet, och uppföljningen av hållbarhetsarbetet (andra stycket). Informationen ska finnas tillgänglig på AIF-förvaltarens webbplats. Därutöver ska information om vilka hållbarhetsaspekter som beaktas i förvaltningen, den eller de metoder som används för hållbarhetsarbetet, lämnas i fondens informationsbroschyr och årsberättelse (tredje stycket). Information om

uppföljningen av hållbarhetsarbetet ska lämnas i fondens årsberättelse eller i en separat rapport (fjärde stycket). Om hållbarhetsaspekter inte beaktas vid förvaltningen av fonden, ska i stället uppgift om detta finnas tillgänglig på förvaltarens webbplats samt i fondens informationsbroschyr och årsberättelse (femte stycket).

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur informationen ska presenteras (13 kap. 1 § 13 lagen om värdepappersfonder respektive 15 kap. 2 § 12 lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Finansinspektionen har fått ett sådant bemyndigande men har inte utnyttjat detta (18 § 22 förordningen [2013:588] om värdepappersfonder respektive 5 § 11 förordningen [2013:587] om förvaltare av alternativa investeringsfonder).

På fondområdet finns en branschöverenskommelse, Riktlinjer för fondbolagens marknadsföring och information, som antogs av Fondbolagens förening 2004 och som senast uppdaterades i september 2019. Riktlinjerna behandlar frågor om information och marknadsföring av fonder, samt rådgivning. Med fonder avses både värdepappersfonder och specialfonder och med fondbolag avses såväl förvaltare av värdepappersfonder som av specialfonder (AIF-förvaltare). Branschöverenskommelsen erbjuder en standard för hur hållbarhetsinformation ska presenteras i fondens informationsbroschyr och årsberättelse.

4.2 Hållbarhetsupplysningar för fondförvaltare som erbjuder fonder på fondtorget för premiepension

Det svenska pensionssystemet består av tre delar: den statliga allmänna pensionen, tjänstepensionssystemet och privat pensionssparande. Den allmänna pensionen består i sin tur av flera delar, garantipension, inkomstpension och premiepension. Inom premiepensionssystemet kan var och en själv välja värdepappersfonder som den för premiepensionen avsatta delen av den pensionsgrundande inkomsten ska placeras i. Detta görs på ett fondtorg som administreras av Pensionsmyndigheten. För de personer som inte själva valt fonder finns ett förvalsalternativ.

Fonderna på fondtorget tillhandahålls av fondförvaltare, dvs. ett fondbolag, fondföretag eller förvaltningsbolag (64 kap. 3 § socialförsäkringsbalken), som ansökt om och beviljats få ingå fondavtal med Pensionsmyndigheten. För att en fondförvaltare ska få ingå fondavtal med Pensionsmyndigheten krävs att fondförvaltaren och fonden som erbjuds uppfyller vissa i lag uppställda krav och vissa krav som Pensionsmyndigheten ställer upp i fondavtalet. Enligt lag krävs att fondförvaltaren till Pensionsmyndigheten bl.a. lämnar och åtar sig att lämna den information som behövs för förståelsen av fondens förvaltning med avseende på hållbarhet, däribland i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption (4 kap. 24 § lagen om värdepappersfonder, se avsnitt 4.1).

Dessutom ska Pensionsmyndighetens fondavtal innehålla vissa minsta villkor bl.a. om fondförvaltares hållbarhetsarbete vid fondförvaltning (64 kap. 17 a § socialförsäkringsbalken). Pensionsmyndigheten har som

minimikrav på hållbarhetsarbete vid kapitalförvaltning uppställt att fondförvaltare ska ha undertecknat och omfattas av de FN-stödda principerna för ansvarsfulla investeringar, Principles for Responsible Investment (PRI). Det innebär att fondförvaltarna på premiepensionens fondtorg är anslutna till PRI. Genom anslutning förbinder fondförvaltaren sig att integrera PRI:s sex principer. Syftet är att driva utvecklingen för ansvarsfulla investeringar för ett mer hållbart samhälle.

4.3 Hållbarhetsupplysningar för Sjunde AP-fonden

Sjunde AP-fonden är en myndighet under regeringen som har till uppgift att dels förvalta premiepensionen åt de individer som inte själva valt fonder för sin premiepension (förvalsalternativet), dels erbjuda placeringsalternativ med skilda riskprofiler. För dessa ändamål förvaltar Sjunde AP-fonden fonderna AP7 Aktiefond, som är en global aktiefond, och AP7 Räntefond, som är en svensk räntefond. Med hjälp av dessa två fonder skapas förvalsalternativet och de tre fondportföljerna som Sjunde AP-fonden erbjuder. Även aktiefonden och räntefonden är valbara inom premiepensionen.

Sjunde AP-fondens verksamhet regleras i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder). Beträffande förvaltningen av fonderna gäller i stort sett alla bestämmelserna om förvaltning av värdepappersfonder i 5 kap. lagen om värdepappersfonder (5 kap. 7 § lagen om allmänna pensionsfonder). Det medför att Sjunde AP-fonden arbetar som ett fondbolag med förvaltning av värdepappersfonder.

Enligt gällande rätt ska Sjunde AP-fonden lämna den information som behövs för förståelsen av förvaltningen av fonderna när det gäller hållbarhet, däribland i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption (5 kap. 7 § lagen om allmänna pensionsfonder och 4 kap. 24 § lagen om värdepappersfonder). Om hållbarhetsaspekter inte beaktas vid förvaltningen av fonden, ska i stället uppgift om detta finnas tillgänglig på fondbolagets webbplats samt i fondens informationsbroschyr och årsberättelse.

Sjunde AP-fonden har sedan starten 2000 bedrivit ett aktivt påverkansarbete. Utgångspunkten för arbetet med ansvarsfulla investeringar är de värdenormer som kommer till uttryck i internationella konventioner som Sverige har undertecknat när det gäller mänskliga rättigheter, arbetsrätt, miljö och korruption. Sjunde AP-fonden arbetar även med tre sinsemellan överlappande fördjupningsteman. Varje år avslutas det tema som pågått i tre år och ett nytt tema introduceras. Det nya temat för 2019 var "hållbar effektmätning" som syftar till att utveckla metoder att mäta samhällseffekter av ägarstyrningsarbete och gröna investeringar.

Beträffande AP7 Aktiefond arbetar Sjunde AP-fonden i dagsläget med fyra olika påverkansmetoder för hållbara och ansvarsfulla investeringar: agera på bolagsstämmor, påverkansdialog, offentlig svartlistning (exkludering) och juridiska processer.

AP7 Räntefond får avvika från jämförelseindex inom ramen för angiven risktolerans. Sjunde AP-fonden har beslutat att detta riskutrymme i huvud-

sak ska användas till att bidra med finansiering till gröna projekt som uppfyller Sjunde AP-fondens kriterier för hållbarhet och lönsamhet. Detta ska primärt ske genom deltagande i nyemissioner av gröna obligationer emitterade i svenska kronor.

Sjunde AP-fonden beskriver sin förvaltningsstrategi inklusive hållbarhetsarbete på sin webbplats, i fondernas informationsbroschyr och årsberättelse.

5 Nya krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar för vissa finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare

5.1 Nationella bestämmelser om information om hållbarhet från fondbolag och AIF-förvaltare tas bort

Promemorians förslag: Bestämmelserna om information om hållbarhet i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska tas bort.

Skälen för promemorians förslag: EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar fastställer harmoniserade regler för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare om transparens med avseende på integrering av hållbarhetsrisker och beaktande av negativa konsekvenser för hållbar utveckling i sina processer och tillhandahållande av hållbarhetsrelaterade upplysningar med avseende på finansiella produkter (se artikel 1). Förordningen är avsedd att komplettera de upplysningskrav som gäller till följd av den sektorslagstiftning som genomför EU-direktiv på finansmarknadsområdet (skäl 12 i förordningen). Enligt skälen i förordningen bör den inte hindra en medlemsstat från att anta eller behålla strängare bestämmelser om offentliggörande av policyer för anpassning till klimatändringar och ytterligare upplysningar som lämnas till slutinvesterare avseende hållbarhetsrisker förutsatt att berörda finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare har sina huvudkontor på dess territorium. Sådana bestämmelser bör dock inte hindra den effektiva tillämpningen av förordningen eller att målet med den uppfylls (skäl 28).

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt ska inte inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Det är bara när svensk rätt kan anses strida mot förordningen eller när det i förordningen föreskrivs en skyldighet eller möjlighet att vidta lagstiftningsåtgärder på det nationella planet eller när det behövs andra nationella åtgärder till stöd för förordningens syfte som ändringar i svensk rätt aktualiseras.

I svensk nationell reglering finns redan i dag krav på fondbolag att lämna information om hållbarhet för varje värdepappersfond som bolaget förvaltar (se 4 kap. 24 § lagen om värdepappersfonder och avsnitt 4.1). Det samma gäller för AIF-förvaltare för varje alternativ investeringsfond som förvaltaren marknadsför till icke-professionella investerare i Sverige (se 10 kap. 11 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och avsnitt 4.1). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur informationen ska presenteras (13 kap. 1 § 12 lagen om värdepappersfonder respektive 15 kap. 2 § 12 lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder).

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar medför nya och mer detaljerade krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar för ett stort antal finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare, inbegripet de fondbolag och AIF-förvaltare som i dag omfattas av nationella regler. Att ha dubbla krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar, som bara gäller vissa av de aktörer som omfattas av förordningen, framstår som omotiverat. Mot bakgrund av förordningens mer omfattande och detaljerade krav på upplysningar är det inte heller lämpligt eller ändamålsenligt att behålla de nationella bestämmelserna om upplysningskrav för vissa aktörer. De nationella bestämmelserna för fondbolag och AIF-förvaltare bör därför tas bort.

5.2 Upplysning om att ytterligare information ska inkluderas i informationsbroschyrer och vissa årsrapporter

Promemorians förslag: Det ska införas upplysningsbestämmelser i lagen om värdepappersfonder och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om att det i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar finns ytterligare bestämmelser om vad en informationsbroschyr och årsberättelse ska innehålla.

Promemorians bedömning: Det finns inte skäl att införa upplysningsbestämmelser i några andra lagar.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ställer vissa krav på information som ska lämnas innan avtal ingås. Sådan information ska lämnas på olika sätt beroende på den sektorspecifika lagstiftningens närmare utformning (artiklarna 6–9). På fondområdet ska informationen lämnas i informationsbroschyren (artikel 6.3 a och g). Förordningen ställer även krav på att viss information ska tas med i regelbundna rapporter (artikel 11). På fondområdet ska information lämnas i årsredovisningen respektive årsrapporten (artikel 11.2 a och g).

Enligt lagen om värdepappersfonder ska det för varje värdepappersfond finnas en informationsbroschyr (4 kap. 15 §). Lagen innehåller i dag en upplysning om att bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla även finns i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om

ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i det följande benämnd SFT-förordningen. En motsvarande bestämmelse om vad en informationsbroschyr ska innehålla, även där med upplysning om att bestämmelser även finns i SFT-förordningen, finns i fråga om alternativa investeringsfonder (10 kap. 1 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). När det gäller årsberättelser ska ett fondbolag lämna en årsberättelse för varje fond den förvaltar (4 kap. 18 § lagen om värdepappersfonder). Också i den bestämmelsen finns i dag en upplysning om att bestämmelser även finns SFT-förordningen. En motsvarande bestämmelse om vad en årsberättelse ska innehålla, med upplysning om att bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla även finns i SFT-förordningen, finns också i fråga om förvaltare av alternativa investeringsfonders alternativa investeringsfonder (10 kap. 4 och 5 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder).

Det framstår som lämpligt att, i anslutning till bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder respektive lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om den information som fondbolag och AIF-förvaltare ska tillhandahålla, införa upplysningsbestämmelser om att EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar innehåller ytterligare bestämmelser om vilken information som ska lämnas i informationsbroschyrer och årsberättelser. Förordningens krav på upplysningar i informationsbroschyrer gäller alla fondbolag och AIF-förvaltare medan kraven på information i årsrapporter bara avser vissa fondbolag och vissa AIF-förvaltare. När det gäller årsrapporter ska finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter som främjar bl.a. miljörelaterade eller sociala egenskaper, eller en kombination av dessa, som har hållbarhet investering som mål eller en minskning av koldioxidutsläpp som mål inkludera en beskrivning av detta i sina årsberättelser (se artikel 11 samt artikel 8.1 och artikel 9.1–9.3 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar). Fondbolag eller AIF-förvaltare som inte tillhandahåller en sådan produkt behöver således inte uppfylla detta krav.

Det saknas skäl att införa upplysningsbestämmelser i övrig sektorslagstiftning.

6 Behörig myndighet, tillsyn och utredningsbefogenheter samt avgifter

6.1 Behörig myndighet, tillsyn och utredningsbefogenheter

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer följer EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Även en pensionsstiftelse som tryggar utfästelse om pension till färre än 100 personer och som valt att tillämpa de bestämmelser i lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. som omfattas av Finansinspektionens tillsyn ska stå under sådan tillsyn.

Promemorians bedömning: Förordningens krav när det gäller behörig myndighet och dess tillsyns- och utredningsmöjligheter kräver i övrigt inte några lagstiftningsåtgärder.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar

Enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med sektorsspecifik lagstiftning övervakar att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare följer kraven i förordningen (artikel 14.1). De behöriga myndigheterna ska ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt förordningen.

I Sverige är det Finansinspektionen som utsetts till behörig myndighet i all den sektorspecifika lagstiftning som nämns i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. För att Finansinspektionen ska ha tillgång till de befogenheter som krävs för att utöva tillsyn över att de nu aktuella kraven i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar uppfylls är det nödvändigt att de bestämmelser i svensk rätt som genomför de EU-rättsakter som räknas upp i förordningen är utformade så att Finansinspektionen kan ingripa även när ett företag som avses i de rättsakterna gör sig skyldigt till en överträdelse av förordningen.

Behörig myndighet, tillsyn och utredningsbefogenheter på försäkringsområdet

För försäkringsföretag finns det bestämmelser i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som innebär att Finansinspektionen har tillsyn över dessa. Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt bl.a. den lagen och andra författningar som reglerar företagets verksamhet (17 kap. 2 §). Det finns även bestämmelser om Finansinspektionens utredningsmöjligheter (t.ex. 17 kap. 7 §). Finansinspektionen ska ingripa om ett försäkringsföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt försäkringsrörelselagen eller andra författningar som reglerar företagets verksamhet (18 kap. 1 §).

Beträffande tjänstepensionsinstitut som är tjänstepensionsföretag finns motsvarande bestämmelser i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag (14 kap. 3 och 6 §§ och 15 kap. 1 §). Finansinspektionens tillsyn över försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag kommer således även att omfatta att företagen följer EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar när den börjar tillämpas. Finansinspektionen kommer även att ha befogenhet att utreda och ingripa om ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag överträder bestämmelserna i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

Tjänstepensionsinstitut som är pensionsstiftelser regleras i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. (tryggandelagen). EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar är tillämplig på pensionsstiftelser som tryggar utfästelse om pension till minst 100 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen (9 a § andra stycket tryggandelagen) och pensionsstiftelser som tryggar utfästelse om pension till färre än 100 personer för vilka avsättningar har gjorts till

stiftelsen och som har valt att tillämpa vissa bestämmelser i tryggandelagen (9 a § tredje stycket samma lag). EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar är däremot inte tillämplig på pensionsstiftelser som tryggar utfästelser om pension till minst 16 personer (9 a § första stycket tryggandelagen), eftersom de är sådana tjänstepensionsinstitut som Sverige har valt att undanta från tillämpning av andra tjänstepensionsdirektivet i enlighet med artikel 5 i direktivet.

Finansinspektionen har finansiell tillsyn över samtliga pensionsstiftelser men tillsynens omfattning är beroende av pensionsstiftelsens storlek och om pensionsstiftelsen valt att tillämpa vissa bestämmelser i tryggandelagen (9 a och 34 §§ tryggandelagen). Finansinspektionens ingripandemöjligheter enligt tryggandelagen omfattar bl.a. att inspektionen kan meddela den berörda pensionsstiftelsen anmärkningar (35 § första stycket) och i vissa fall förelägga pensionsstiftelsen eller dess styrelse att vidta rättelse (35 § andra stycket 1 och femte stycket med hänvisning till 18 kap. 27 § försäkringsrörelselagen). Vidare kan Finansinspektionen i vissa fall utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av pensionsstiftelsen (35 § tredje stycket). För att Finansinspektionen även ska kunna utöva tillsyn, utreda och ingripa om en pensionsstiftelse gör sig skyldig till en överträdelse av bestämmelserna i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar krävs att en sådan möjlighet införs i lagen. Tryggandelagen bör därför kompletteras på så sätt att Finansinspektionens tillsyn enligt den lagen även ska omfatta att bestämmelserna i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar följs.

Utländska försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut har rätt att bedriva verksamhet i Sverige i enlighet med lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige. I lagen avses med EES-försäkringsgivare en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och vars verksamhet inom EES står under finansiell tillsyn bara av den behöriga myndigheten i hemlandet. Finansinspektionen ska, i samarbete med den behöriga myndigheten i hemlandet, utöva tillsyn över att EES-försäkringsgivare eller utländska tjänstepensionsinstitut bedriver sin verksamhet i Sverige i enlighet med lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige och andra författningar som reglerar deras näringsverksamhet (3 kap. 2 §). Finansinspektionens tillsyns- och utredningsmöjligheter regleras i lagen (se 3 kap.). Finansinspektionen bedöms således ha befogenhet att utöva tillsyn över att EES-försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut följer EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar när den börjar tillämpas. Finansinspektionen kommer även att ha befogenhet att utreda och ingripa om EES-försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut överträder bestämmelserna i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

Vilka institut som kan vara utvecklare av en pensionsprodukt definieras inte i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Begreppet pensionsprodukt definieras genom hänvisning till EU:s förordning om Priip-produkter. Med pensionsprodukt avses enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (artikel 2.8) en pensionsprodukt som enligt nationell rätt har som främsta syfte att ge investeraren en inkomst vid pensionering och som berättigar investeraren till vissa förmåner

(artikel 2.2 e i EU:s förordning om Priip-produkter), eller en individuell pensionsprodukt för vilka ett finansiellt bidrag från arbetsgivaren krävs enligt nationell rätt och där arbetsgivaren eller arbetstägaren inte kan välja pensionsprodukt eller vem som tillhandahåller pensionsprodukten (artikel 2.2 g i EU:s förordning om Priip-produkter).

I EU:s förordning om Priip-produkter anges att privata pensionsprodukter och tjänstepensionsprodukter, som enligt nationell rätt erkänts ha som främsta syfte att ge investeraren en inkomst efter pensionering, bör undantas från den förordningens tillämpningsområde med hänsyn till produkternas särart och syfte (skäl 7).

I svensk rätt motsvaras privata pensionsprodukter och tjänstepensionsprodukter i EU:s förordning om Priip-produkter av s.k. livförsäkringar med sparmoment. I sådan försäkring är syftet att premierna som betalas in förr eller senare ska betalas ut, med tillägg för eventuell avkastning. Pensionsförsäkring används ofta som ett samlingsbegrepp för försäkringar som skyddar mot risken att den försäkrade efter en viss tidpunkt inte har en viss inkomst och normalt även försäkringar som omfattar skydd mot att efterlevande drabbas ekonomiskt av den försäkrades död. Skatterettsligt är en försäkring i stället att anse som en pensionsförsäkring om den uppfyller de särskilda villkor som anges i 58 kap. 4–16 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229). Övriga livförsäkringar är skatterettsligt kapitalförsäkringar. Med personförsäkring avses civilrettsligt enligt försäkringsavtalslagen (2005:104) bl.a. individuell livförsäkring (1 kap. 2 §). I den lagen görs även en indelning i grupppersonförsäkring och kollektivavtalsgrundad personförsäkring. I svensk rätt motsvaras således utvecklare av pensionsprodukter av försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag. Finansinspektionen kommer, som anges ovan, att ha befogenhet att med stöd av bestämmelser i de lagar som reglerar de berörda verksamheterna utöva tillsyn, utreda och ingripa vid överträdelser av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar när den börjar tillämpas.

Ett sparinstitut för paneuropeiska privata pensionsprodukter (PEPP-produkter) är ett sådant finansiellt företag som auktoriserats eller registrerats enligt unionsrätt och som är av det slag som anges i artikel 6 i EU:s förordning om PEPP-produkter. Bara kreditinstitut, försäkringsföretag med viss slags verksamhet, tjänstepensionsinstitut, värdepappersföretag med viss slags verksamhet, investeringsbolag eller förvaltningsbolag och EU-baserade förvaltare av alternativa investeringsfonder (EU-baserad AIF-förvaltare) kan vara sparinstitut (se artikel 6.1). I svensk lagstiftning finns inga investeringsbolag, dvs. associationsrättsliga fonder med rörligt aktiekapital. Med EU-baserade AIF-förvaltare avses enligt AIFM-direktivet en AIF-förvaltare som har sitt säte i en medlemsstat (se skäl 4 i det direktivet). Det bör även noteras att EU:s förordning om PEPP-produkter ännu inte har börjat tillämpas eftersom den ska börja tillämpas först 12 månader efter offentliggörandet av vissa delegerade akter (artikel 74) och de delegerade akterna ännu inte har offentliggjorts. Som konstateras ovan kommer Finansinspektionen att ha befogenhet att med stöd av nuvarande bestämmelser i de lagar som reglerar försäkringsföretags och tjänstepensionsinstituts verksamhet att kunna utöva tillsyn, utreda och ingripa vid överträdelser av bestämmelser i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar när den börjar tillämpas. Detsamma

gäller för värdepappersinstitut, fondbolag och AIF-förvaltares verksamhet, se nedan.

För försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter finns bestämmelser i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution som innebär att Finansinspektionen har tillsyn över den verksamheten. Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt den lagen och andra författningar som reglerar försäkringsdistributörens verksamhet (8 kap. 3 §). Finansinspektionen får genomföra en undersökning hos försäkringsdistributören om den anser det nödvändigt (8 kap. 5 §). Finansinspektionen ska även ingripa om en försäkringsdistributör har åsidosatt sina skyldigheter enligt lagen om försäkringsdistribution eller annan författning som reglerar försäkringsdistributörens verksamhet (9 kap. 1 §). Finansinspektionen kommer således ha befogenhet att med stöd av bestämmelserna i lagen om försäkringsdistribution utöva tillsyn, utreda och ingripa vid en försäkringsförmedlares eller ett försäkringsföretags överträdelse av bestämmelser i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar när den börjar tillämpas.

Finansinspektionen bedöms därmed komma att ha möjlighet att övervaka att aktörer på försäkringsområdet uppfyller kraven i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Finansinspektionen kommer även ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs. EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar föranleder därmed, förutom den ändring i tryggandelagen som föreslås ovan, inte någon ytterligare lagstiftningsåtgärd i denna del.

Behörig myndighet, tillsyn och utredningsbefogenheter på fondområdet

Enligt lagen om värdepappersfonder är Finansinspektionen behörig myndighet och utövar tillsyn över fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut (10 kap. 1 § första stycket). För fondbolag och svenska förvaringsinstitut omfattar tillsynen att verksamheten drivs enligt den lagen, andra författningar som reglerar företags verksamhet, fondbestämmelserna, företags bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företags verksamhet (10 kap. 1 § andra stycket). Även tillsynen för förvaltningsbolag och fondföretag (dvs. utländska motsvarigheter till fondbolag och värdepappersfonder som hör hemma i andra länder inom EES) samt förvaringsinstitut som driver verksamhet från Sverige omfattar att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företags verksamhet i Sverige (10 kap. 1 § tredje stycket). Finansinspektionens tillsyn omfattar således enligt gällande rätt att verksamheten drivs inte bara enligt lagen om värdepappersfonder utan också enligt andra författningar som reglerar företags verksamhet. Detta inbegriper EU-förordningar såsom EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (jfr prop. 2012/13:155 s. 383). Enligt samma lag har Finansinspektionen en rad tillsyns- och utredningsmöjligheter (se 10–12 kap.).

Enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är Finansinspektionen behörig myndighet och utövar tillsyn över AIF-förvaltare som har tillstånd eller är registrerade och över förvaringsinstitut (13 kap. 1 §). Detta inbegriper bl.a. förvaltare av riskkapitalfonder och fonder för

socialt företagande (se avsnitt 3.3). För svenska AIF-förvaltare och svenska förvaringsinstitut omfattar tillsynen att verksamheten drivs enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, fondbestämmelserna, bolagsordningen eller motsvarande regelverk för en alternativ investeringsfond, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet (13 kap. 1 § andra stycket samma lag). För AIF-förvaltare och förvaringsinstitut som driver verksamhet från filial i Sverige eller marknadsför eller förvaltar alternativa investeringsfonder i Sverige omfattar tillsynen att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige samt, när en specialfond förvaltas, även det som anges i fondbestämmelserna (13 kap. 1 § tredje stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Finansinspektionens tillsyn omfattar således enligt gällande rätt att verksamheten drivs inte bara enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utan också enligt andra författningar som reglerar företagets verksamhet. Detta inbegriper EU-förordningar (samma prop. s. 383). Finansinspektionens tillsyn över de aktörer som omfattas av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder omfattar således även att EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar följs när den börjar tillämpas. Enligt samma lag har Finansinspektionen en rad tillsyns- och utredningsbefogenheter (se 13 och 14 kap.).

Mot denna bakgrund har Finansinspektionen möjlighet att övervaka att de aktörer som omfattas av lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder uppfyller kraven i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Finansinspektionen har även de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs. EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar föranleder därmed inte någon lagstiftningsåtgärd i denna del.

Behörig myndighet, tillsyn och utredningsbefogenheter enligt lagen om värdepappersmarknaden

För att driva värdepappersrörelse i form av portföljförvaltning eller investeringsrådgivning krävs enligt lagen om värdepappersmarknaden tillstånd från Finansinspektionen (2 kap. 1 § 4 och 5). Finansinspektionen har enligt samma lag tillsynen över värdepappersinstitut (23 kap. 1 §). Med värdepappersinstitut avses ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige (1 kap. 4 b §). För svenska värdepappersinstitut omfattar tillsynen att rörelsen drivs enligt lagen om värdepappersmarknaden, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet. (23 kap. 1 § andra stycket). För ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse omfattar tillsynen att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige (23 kap. 1 § tredje stycket). Finansinspektionens tillsyn omfattar således enligt gällande rätt att verksamheten drivs inte bara enligt lagen om

värdepappersmarknaden utan också enligt andra författningar som reglerar företagets verksamhet. Detta inbegriper EU-förordningar (se prop. 2006/07:115 s. 628). Finansinspektionens tillsyn över de aktörer som omfattas av lagen om värdepappersmarknaden omfattar således även att EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar följs när den börjar tillämpas. Enligt samma lag har Finansinspektionen en rad tillsyns- och utredningsbefogenheter (se 22–26 kap.).

Mot denna bakgrund har Finansinspektionen möjlighet att övervaka att aktörer som har tillstånd att driva värdepappersrörelse t.ex. i form av investeringsrådgivning och portföljförvaltning uppfyller kraven i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Finansinspektionen har även de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs. EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar föranleder därmed inte någon lagstiftningsåtgärd i denna del.

Marknadsföring och Konsumentverkets tillsyn

Enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare säkerställa att deras marknadsföringsmaterial inte motsäger den information som lämnas i enlighet med förordningen (artikel 13.1). Som redovisas ovan är Finansinspektionen behörig myndighet i Sverige enligt den sektorslagstiftning som anges i förordningen (se artikel 14). Finansinspektionen har därmed tillsyn över att förordningen följs.

Det kan noteras att i Sverige har Konsumentverket ingripandemöjligheter när det gäller marknadsföring enligt marknadsföringslagen (2008:486). Lagen tillämpas bl.a. då näringsidkare marknadsför eller själva efterfrågar produkter i sin näringsverksamhet (2 § 1 marknadsföringslagen). Konsumentombudsmannen kan utfärda förelägganden och även väcka talan om förbud, ålägganden eller marknadsstörningsavgift vid överträdelser av lagen (28 och 47–48 §§ marknadsföringslagen). EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar föranleder inte någon lagstiftningsåtgärd i denna del.

6.2 Avgifter till Finansinspektionen

Promemorians förslag: Företag som står under Finansinspektionens tillsyn enligt lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska betala årliga avgifter för att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

Promemorians bedömning: Det behövs inte några ytterligare lagstiftningsåtgärder avseende avgifter till Finansinspektionen.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar och avgifter för tillsyn

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar medför krav på vissa finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare att lämna vissa

hållbarhetsrelaterade upplysningar (se avsnitt 3). Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna som utsetts i enlighet med sektorspecifik lagstiftning övervakar att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare följer förordningen (artikel 14). I Sverige är det Finansinspektionen som är den myndighet som ska övervaka att förordningen följs (se avsnitt 6.1). EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar innehåller inte några bestämmelser som medför att Finansinspektionen kommer att behöva pröva ansökningar, anmälningar eller underrättelser enligt förordningen. Däremot bör Finansinspektionen kunna ta ut årliga avgifter.

Avgifter till Finansinspektionen på fondområdet

Enligt lagen om värdepappersfonder ska fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag betala en årlig avgift för Finansinspektionens verksamhet enligt den lagen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EU:s förordning om penningmarknadsfonder), samt för Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna (10 kap. 11 § första stycket). Finansinspektionen får även ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt lagen om värdepappersfonder och EU:s förordning om penningmarknadsfonder (10 kap. 11 § andra stycket).

Även enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får Finansinspektionen ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt lagen, EU:s förordning om riskkapitalfonder, EU:s förordning om fonder för socialt företagande, EU:s förordning om långsiktiga investeringsfonder och EU:s förordning om penningmarknadsfonder (13 kap. 15 § första stycket). AIF-förvaltare ska även betala en årlig avgift för Finansinspektionens verksamhet enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och nyss nämnda EU-förordningar, samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna (13 kap. 15 § andra stycket). Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt EU:s förordning om långsiktiga investeringsfonder och EU:s förordning om penningmarknadsfonder (13 kap. 15 § tredje stycket).

Finansinspektionen ska ha tillsyn över att de krav som följer av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar följs (se avsnitt 6.1). Den grundläggande principen när det gäller finansiering av tillsyn på finansmarknadsområdet är att tillsynsobjekten ska bekosta tillsynen. EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar bör därför läggas till i den uppräknning för avgiftsgrundande rättsakter som i dag finns i respektive lag när det gäller årlig avgift till Finansinspektionen. När det gäller utländska AIF-förvaltare är de AIF-förvaltare som har tillstånd eller är registrerade enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder skyldiga att betala en årlig avgift (13 kap. 15 § tredje stycket jämförd med 1 §). Det saknas därför anledning att särskilt ange att skyldigheten att betala årlig avgift för Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar även gäller för vissa

utländska AIF-förvaltare. EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar innehåller inte några bestämmelser som medför att Finansinspektionen kommer att behöva pröva ansökningar, anmälningar eller underrättelser enligt den förordningen. Något tillägg i denna del är därför inte nödvändigt.

I lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns i dag bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter årliga avgifter (13 kap. 1 § 25 lagen om värdepappersfonder och 15 kap. 1 § 21 lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Dessa bemyndiganden omfattar även de avgifter som föreslås i denna promemoria.

Avgifter till Finansinspektionen enligt lagen om värdepappersmarknaden

Enligt lagen om värdepappersmarknaden ska värdepappersinstitut med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet och Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna (24 kap. 12 § första stycket). Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt lagen om värdepappersmarknaden och förordningen om marknader för finansiella instrument (24 kap. 12 § andra stycket).

Finansinspektionen ska ha tillsyn över de krav som följer av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar följs (se avsnitt 6.1). Som nämns ovan är den grundläggande principen när det gäller finansiering av tillsyn på finansmarknadsområdet att tillsynsobjekten ska bekosta tillsynen. Gällande rätt ger utrymme för Finansinspektionen att ta ut årlig avgift även för tillsyn enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Någon lagstiftningsåtgärd är därför inte nödvändig i denna del.

Avgifter till Finansinspektionen på försäkringsområdet

Enligt försäkringsrörelselagen ska försäkringsföretag med avgifter bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet (17 kap. 29 §). Detsamma gäller för tjänstepensionsföretag enligt lagen om tjänstepensionsföretag (14 kap. 17 §) och pensionsstiftelser enligt tryggandelagen (35 §, som hänvisar till 17 kap. 29 § försäkringsrörelselagen). Enligt lagen om försäkringsdistribution ska försäkringsföretag och försäkringsförmedlare med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet med anknytning till den lagen (8 kap. 10 §). Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter (17 kap. 30 § försäkringsrörelselagen, 14 kap. 18 § lagen om tjänstepensionsföretag, 35 § tryggandelagen, 8 kap. 11 § lagen om försäkringsdistribution). Regeringen får även föreskriva att en utländsk försäkringsgivare som enligt lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige bedriver verksamhet från en sekundäretablering här i landet ska betala årliga avgifter till Finansinspektionen (10 kap. 9 §). Med utländsk sekundäretablering avses etablering i Sverige genom generalagent, filial eller generalrepresentation för försäkringsgivare i en sammanslutning (1 kap. 8 §).

Finansinspektionen ska ha tillsyn över att de krav som följer av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar följs (se avsnitt 6.1).

Som nämns ovan är den grundläggande principen när det gäller finansiering av tillsyn på finansmarknadsområdet att tillsynsobjekten ska bekosta tillsynen. Gällande rätt ger även på försäkringsområdet Finansinspektionen utrymme för att ta ut årlig avgift för tillsynen enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar när den börjar tillämpas. Någon lagstiftningsåtgärd är därför inte nödvändig i denna del.

7 Små företag med färre än tre anställda

Promemorians förslag: Försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning som avser försäkringsbaserade investeringsprodukter ska omfattas av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar även när de har färre än tre anställda.

Förordningen ska även tillämpas på

1. värdepappersbolag som

– tillhandahåller investeringsrådgivning, och

– har färre än tre anställda, och

2. utländska värdepappersföretag som

– tillhandahåller investeringsrådgivning,

– har färre än tre anställda, och

– driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud som är etablerade i Sverige.

Skälen för promemorians förslag: EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska inte tillämpas vare sig på försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning som avser försäkringsbaserade investeringsprodukter eller på värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning vilka är företag, oavsett deras rättsliga form, inbegripet fysiska personer och egenföretagare, förutsatt att de har färre än tre anställda (artikel 17.1). Medlemsstaterna får dock besluta att tillämpa förordningen på sådana försäkringsförmedlare eller sådana värdepappersbolag (artikel 17.2).

Av skälen i förordningen framgår att undantaget för finansiella rådgivare som sysselsätter färre än tre personer inte bör påverka tillämpningen av de bestämmelser i nationell rätt som införlivar MiFID II-direktivet och försäkringsdistributionsdirektivet i synnerhet reglerna om investerings- och försäkringsrådgivning. Även om sådana rådgivare inte är skyldiga att tillhandahålla information i enlighet med EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar är de skyldiga att beakta och inkludera hållbarhetsriskerna i sina rådgivningsprocesser (skäl 6).

Det finns ingen officiell data att tillgå över hur många aktörer i Sverige som skulle omfattas av undantaget i dag. Finansinspektionen har dock uppgett att det finns omkring 940 försäkringsförmedlare med tillstånd att tillhandahålla försäkringsrådgivning som avser försäkringsbaserade investeringsprodukter. Av dessa är färre än 400 fysiska personer och kan antas omfattas av förordningens undantag. Uppskattningsvis har därmed i vart fall 400 försäkringsförmedlare färre än tre anställda och skulle omfattas av förordningens undantag när den ska börja tillämpas. Det finns

omkring 130 värdepappersinstitut med tillstånd att tillhandahålla investeringsrådgivning. Av dessa är ungefär hälften kreditinstitut och faller utanför möjligheten till undantag redan av den anledningen. Av de kvarvarande aktörerna i denna del är det uppskattningsvis bara fråga om en handfull aktörer som har färre än tre anställda och skulle omfattas av undantaget när förordningen ska börja tillämpas.

Syftet med EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar är att minska informationsasymmetrin i förhållandet mellan huvudmannen och ombudet när det gäller hur hållbarhetsrisker integreras och negativa konsekvenser för hållbar utveckling beaktas och hur miljörelaterade eller sociala egenskaper och hållbara investeringar främjas genom att kräva att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare till slutinvesterare lämnar upplysningar innan avtal ingås och under den tid då avtalet löper, när de agerar som ombud för dessa slutinvesterare (huvudmän) (se skäl 10 i förordningen). Det är inte ovanligt att det är en konsument som är slutinvesteraren.

Information om hur hållbarhetsrisker, beaktandet av negativa konsekvenser för hållbar utveckling, mål för hållbar investering eller främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper har integrerats i rådgivningsprocessen är en viktig del av den information som en finansiell rådgivare bör lämna när den tillhandahåller försäkrings- eller investeringsrådgivning. Ur ett konsumentperspektiv är det viktigt att få del av denna information. Det är inte tillfredsställande om det kan bero på hur många anställda som den finansiella rådgivaren har om informationen lämnas eller inte till konsumenten. Sverige bör därför utnyttja möjligheten att tillämpa EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar även på aktörer med färre än tre anställda. Därmed kommer förordningen även att omfatta sådana försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning som avser försäkringsbaserade investeringsprodukter, värdepappersbolag som tillhandahåller investeringsrådgivning och utländska värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

8 Krav på att lämna hållbarhetsrelaterade upplysningar för att få ingå fondavtal med Pensionsmyndigheten

Promemorians förslag: En av förutsättningarna för att Pensionsmyndigheten ska bifalla en ansökan om att få ingå fondavtal ska vara att fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna sådan information som avses i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

Skälen för promemorians förslag: En förutsättning för att en fondförvaltares ansökan om att ingå fondavtal med Pensionsmyndigheten om att få erbjuda en fond på fondtorget för premiepensionen är att fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna sådan information som avses i bestämmelsen om hållbarhet i lagen om värdepappersfonder (4 kap. 24 §).

I avsnitt 5.1 föreslås att den bestämmelsen ska tas bort när EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska börja tillämpas.

Skälet för att kravet på att lämna information om hållbarhet till Pensionsmyndigheten infördes är att det är viktigt att pensionssparare kan göra hållbara fondval. Hållbarhetsinformation ansågs kunna tillgängliggöras på fondtorget på ett för pensionsspararna lättillgängligt sätt. Fondregelverket innebär ingen skyldighet för (svenska och utländska) fondförvaltare att lämna hållbarhetsinformation till Pensionsmyndigheten. För att möjliggöra detta infördes ett krav på fondförvaltare att lämna och åta sig att lämna hållbarhetsinformation för att få ingå ett fondavtal (prop. 2017/18:247 s. 40). Dessa skäl gör sig fortfarande gällande.

En fondförvaltare ska när EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar börjar tillämpas lämna sådana upplysningar. För att en fondförvaltare ska lämna sådan information till Pensionsmyndigheten krävs dock att det även i fortsättningen anges i socialförsäkringsbalken. I bestämmelsen i socialförsäkringsbalken om att en fondförvaltare ska lämna och åta sig att lämna information om hållbarhet bör därför hänvisningen till ovan nämnda bestämmelse i lagen om värdepappersfonder ersättas med en hänvisning till EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

9 Sjunde AP-fonden ska även fortsättningsvis lämna hållbarhetsinformation

Promemorians förslag: Sjunde AP-fonden ska även fortsättningsvis för varje fond som myndigheten förvaltar lämna den information som behövs för förståelsen av fondens förvaltning med avseende på hållbarhet, däribland i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption.

Informationen ska beskriva

1. vilka hållbarhetsaspekter som beaktas i förvaltningen,
2. den eller de metoder som används för hållbarhetsarbetet, och
3. uppföljningen av hållbarhetsarbetet.

Informationen ska finnas tillgänglig på Sjunde AP-fondens webbplats. Därutöver ska information om hållbarhetsaspekter och metoder lämnas i fondens informationsbroschyr och årsberättelse. Information om uppföljning ska lämnas i fondens årsberättelse eller i en separat rapport.

Skälen för promemorians förslag: Sjunde AP-fonden har som uppgift att dels förvalta premiepensionen åt de individer som inte själva valt förvaltare för sin premiepension (förvalsalternativet), dels erbjuda placeringsalternativ med skilda riskprofiler. För dessa ändamål förvaltar Sjunde AP-fonden fonderna AP7 Aktiefond, som är en global aktiefond, och AP7 Räntefond, som är en svensk räntefond.

Enligt gällande rätt ska Sjunde AP-fonden lämna den information som behövs för förståelsen av förvaltningen av fonderna när det gäller hållbarhet, däribland i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korrupktion (5 kap. 7 § lagen om allmänna pensionsfonder och 4 kap. 24 § lagen om värdepappersfonder). Om hållbarhetsaspekter inte beaktas vid förvaltningen av fonden, ska i stället uppgift om detta finnas tillgänglig på fondbolagets webbplats samt i fondens informationsbroschyr och årsberättelse.

I avsnitt 5.1 föreslås att bestämmelsen i lagen om värdepappersfonder som i dagsläget reglerar vilken information om hållbarhet som ska lämnas om värdepappersfonder och de fonder som Sjunde AP-fonden förvaltar ska tas bort eftersom EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar i stället kommer att reglera detta för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare, dvs. bl.a. fondbolag och förvaltningsbolag. Sjunde AP-fonden omfattas dock inte av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar eftersom myndigheten inte är någon finansmarknadsaktör eller finansiell rådgivare enligt förordningen (artikel 2).

Finansdepartementet har remitterat en promemoria med förslag till ändringar av placeringsreglerna för de fonder som Sjunde AP-fonden förvaltar (Fi2020/00584/FPM). Enligt förslaget bör förvaltsalternativet utformas som en enda pensionsfond med placeringsregler liknande de för Första–Fjärde AP-fonderna. Första–Fjärde AP-fonderna ska förvalta fondmedlen på ett föredömligt sätt genom ansvarsfulla investeringar och ansvarsfullt ägande (4 kap. 1 a § lagen om allmänna pensionsfonder). Vid förvaltningen ska särskild vikt fästas vid hur en hållbar utveckling kan främjas utan att det görs avkall på det övergripande målet för placeringsverksamheten (4 kap. 1 § lagen om allmänna pensionsfonder). Enligt förslaget ska Sjunde AP-fonden omfattas av målet föredömlig förvaltning. I den promemorian föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 1 april 2021. I denna promemoria föreslås emellertid att bestämmelsen om hållbarhetsinformation i lagen om värdepappersfonder ska upphävas redan den 10 mars 2021, dvs. samma dag EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska börja tillämpas (se avsnitt 10).

För att undvika att det uppstår oklarhet om huruvida Sjunde AP-fonden ska lämna hållbarhetsinformation om de fonder som AP-fonden förvaltar enligt gällande placeringsregler, bör nuvarande hänvisning till bestämmelsen om hållbarhetsinformation i lagen om värdepappersfonder ersättas med en ny bestämmelse i lagen om allmänna pensionsfonder. Sjunde AP-fonden beaktar hållbarhetsaspekter i sin förvaltning av de två fonderna AP7 Aktiefond och AP7 Räntefond (se avsnitt 4.3). Bestämmelsen bör därför utformas som ett krav på att Sjunde AP-fonden för varje fond som AP-fonden förvaltar ska lämna information om hållbarhet som motsvarar det i den nuvarande bestämmelsen i lagen om värdepappersfonder, med undantag av det som anges i sistnämnda bestämmelse om vad som gäller om hållbarhetsaspekter inte beaktas vid förvaltningen (4 kap. 24 § fjärde stycket).

10 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 10 mars 2021.

Äldre bestämmelser i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska fortfarande gälla för information om hållbarhet i årsberättelse som lämnas eller tillgängliggörs före den 1 januari 2022.

Skälen för promemorians förslag: EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar trädde i kraft den 29 december 2019 (se artikel 20). Förordningen ska enligt samma artikel tillämpas från och med den 10 mars 2021, med undantag för vissa artiklar som reglerar de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete med förslag till tekniska standarder som ska tillämpas redan från och med den dag förordningen trädde i kraft och artikel 11.1–11.3 om transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbara investeringar i regelbundna rapporter som ska tillämpas från och med den 1 januari 2022. Lagändringarna bör träda i kraft den dag förordningen börjar tillämpas, dvs. den 10 mars 2021.

Enligt gällande svensk rätt ska information om hållbarhet i viss utsträckning lämnas i årsberättelser som ska lämnas enligt lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Information om vilka hållbarhetsaspekter som beaktas i förvaltningen och den eller de metoder som används för hållbarhetsarbetet ska lämnas i fondens årsberättelse. Information som beskriver uppföljningen av hållbarhetsarbetet ska lämnas i fondens årsberättelse eller i en separat rapport (4 kap. 24 § tredje stycket lagen om värdepappersfonder respektive 10 kap. 11 § tredje stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Om hållbarhetsaspekter inte beaktas vid förvaltningen ska även detta anges i årsberättelsen. Fondförvaltare ska inom sex månader från utgången av varje räkenskapsår tillhandahålla årsberättelser för varje fond (4 kap. 18 § lagen om värdepappersfonder respektive 10 kap. 4 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Förslaget i avsnitt 5.1 att nuvarande bestämmelser information om hållbarhet i de båda lagarna ska tas bort innebär att skyldigheten att informera enligt det regelverk som gäller i dag kommer att upphöra den 10 mars 2021. Som nämns ovan ska dock förordningens bestämmelser om transparens i regelbundna rapporter (artikel 11.1–11.3) tillämpas först från och med den 1 januari 2022. Informationen ska lämnas på olika sätt beroende på hur den sektorsspecifika lagstiftningen ser ut (se artikel 11.2). Det är lämpligt att nuvarande bestämmelser på fondområdet när det gäller hållbarhetsinformation i årsberättelser ska fortsätta gälla till dess förordningens bestämmelser i denna del börjar tillämpas. Övergångsbestämmelser med den innebörden bör därför tas in i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

11 Konsekvensanalys

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar

Promemorians förslag föranleds av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar och överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Förordningen syftar till att minska informationsasymmetrin i förhållandet mellan huvudman och ombud med avseende på hur hållbarhetsrisker integreras och negativa konsekvenser för hållbar utveckling beaktas och på hur miljörrelaterade och sociala egenskaper och hållbara investeringar främjas genom att kräva att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare till slutinvesterare lämnar upplysningar innan avtal ingås och under den tid då avtalet löper, när de agerar som ombud för dessa slutinvesterare (huvudmän) (se skäl 10 i förordningen). Förordningen innebär ett nytt regelverk som ska tillämpas från och med den 10 mars 2021 och det medför i sig olika konsekvenser för de aktörer som berörs av förordningen. Eftersom dessa konsekvenser till stor del följer direkt av förordningen hänvisas i den delen till kommissionens konsekvensanalys beträffande handlingsplanen för en hållbar finansmarknad, där förslaget till förordning ingår (Commission staff working document, Impact assessment, SWD (2018) 264 final).

Alternativa lösningar

Promemorians förslag innebär att de nationella reglerna om hållbarhetsrelaterade upplysningar i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder tas bort. Det skulle i sig kunna anses möjligt att behålla dessa regler, tillsammans med kraven i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Detta skulle dock innebära en administrativt betungande dubbelreglering som är svår att såväl överblicka som tillämpa för såväl enskilda aktörer som tillsynsmyndigheter. När det gäller Sjunde AP-fonden vore en alternativ lösning till att behålla dagens reglering för myndigheten, antingen att helt ta bort dagens nationella regler eller att införa förordningens krav även för Sjunde AP-fonden. Ett förslag till ändringar av Sjunde AP-fondens placeringsregler bereds dock för närvarande inom Regeringskansliet. Det finns därför inte skäl att i detta lagstiftningsärende föreslå ändringar när det gäller nuvarande krav på Sjunde AP-fonden att lämna av hållbarhetsinformation.

Förordningen gör undantag för vissa aktörer men ger samtidigt utrymme för medlemsstaterna att tillämpa förordningen på dessa aktörer. Undantagen avser dels utvecklare av pensionsprodukter som förvaltar nationella sociala trygghetssystem (artikel 16), dels vissa försäkringsförmedlare eller värdepappersföretag med färre än tre anställda (artikel 17). I Sverige finns det inte några utvecklare av pensionsprodukter som förvaltar nationella sociala trygghetssystem. I promemorian förslås inte heller att förordningen ska tillämpas också på sådana aktörer. Enligt promemorians förslag ska förordningen däremot tillämpas på försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter och värdepappersinstitut som tillhandahåller investeringsrådgivning, även när de har färre än tre anställda. Ett alternativ

till det är att inte utnyttja denna valmöjlighet och därmed låta undantaget i förordningen gälla.

Konsekvenser för företag och enskilda

En rad aktörer (se avsnitt 3) får nya krav på att lämna hållbarhetsrelaterade upplysningar. Detta är en direkt följd av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar, vars konsekvenser redovisats i kommissionens konsekvensutredning (se Commission staff working document, Impact assessment, SWD (2018) 264 final). Där anges att hållbarhetsrisker kan förväntas komma att hanteras mer systematiskt, vilket kan bidra till en bättre risk- och avkastningsavvägning, som på lång sikt kan öka marknaden effektivitet. Vidare kan ett inkluderande av fler, även icke-finansiella, faktorer leda till ett ökat nytänkande inom investeringsstrategier, vilket kan locka nya investerare. Förordningen kan också leda till ökad konkurrens, vilket ger aktörer ökade incitament att anta höga hållbarhetskrav. När det gäller kostnader antas i kommissionens konsekvensutredning att för de aktörer som redan beaktar hållbarhetsfaktorer i sin verksamhet så blir kostnaden begränsad. För aktörer som inte tidigare beaktat hållbarhetsfaktorer kan däremot en viss kostnad förväntas för att följa förordningens krav. Kostnaderna förväntas inte bli påtagligt höga. Vidare gynnas aktörernas renommé av att lämna hållbarhetsupplysningar. Slutligen får investerare lägre kostnader för att hitta finansiella produkter och tjänster som motsvarar deras preferenser när det gäller hållbarhet (SWD [2018] 264 final s. 106 f.).

Det kan noteras att vissa svenska aktörer – främst förvaltare av värdepappersfonder eller alternativa investeringsfonder – redan i dag omfattas av nationella bestämmelser om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Dessa aktörer kan förväntas ha en nytta av sitt tidigare arbete på hållbarhetsområdet och ha lättare att följa förordningens krav, även om förordningens krav är mer omfattande och mer detaljerade än dem som gäller enligt dagens lagstiftning.

Promemorians förslag att Sverige ska utnyttja valmöjligheten att tillämpa förordningen även på de aktörer med färre än tre anställda som enligt förordningen annars skulle vara undantagna ökar konsumentskyddet eftersom informationskraven blir desamma oberoende av den finansiella rådgivarens verksamhets storlek. Förslaget beräknas beröra åtminstone omkring 400 försäkringsförmedlare och en handfull värdepappersinstitut. Den administrativa börda som det medför för dem bedöms inte bli oproportionerlig. Dessutom bedöms aktörernas renommé gynnas om de lämnar hållbarhetsupplysningar.

Förordningens krav på hållbarhetsinformation kan förväntas ge positiva effekter för investerare som eftersträvar ett hållbart fondsparande eller andra hållbara produkter på finansmarknaden, eftersom dessa får bättre möjligheter att välja en lämplig produkt.

Konsekvenser för myndigheter och domstolar

Finansinspektionen har genom sektorslagstiftning tillsyn över att de aktörer som omfattas av respektive lag driver sin verksamhet enligt bl.a. lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet. Till de

senare läggs nu EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Till detta kommer att ansökningar t.ex. om ändring av fondbestämmelser enligt lagen om värdepappersfonder (4 kap. 9 §) kan komma att omfatta även frågor kring EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Samtidigt tas dagens nationella krav på information om hållbarhet bort för fondbolag och AIF-förvaltare. Kraven på Sjunde AP-fonden förblir dock i detta hänseende i sak oförändrade.

Finansinspektionens arbete med tillståndsärenden finansieras genom avgifter som disponeras av inspektionen och som tas ut från dem som söker tillstånd. Avgifterna regleras i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Då EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar inte innehåller några bestämmelser som medför att Finansinspektionen kommer att behöva pröva ansökningar, anmälningar eller underrättelser enligt den förordningen kommer avgifterna i förordning (2001:911) inte förändras av promemorianas förslag.

Finansinspektionens övriga verksamhet finansieras via anslag i statens budget. Huvuddelen av de kostnaderna, bl.a. kostnaderna för arbetet med regelgivning och tillsyn, täcks genom avgifter enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet som ska uppgå till ett belopp som motsvarar kostnaden för den verksamhet som ska finansieras. Inspektionen redovisar de avgiftsintäkterna mot inkomstitel på statens budget. Eventuella ökade kostnader för inspektionen med anledning av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar bedöms vara begränsade och rymms inom befintliga ekonomiska ramar. Detta särskilt med beaktande av att dagens krav samtidigt tas bort.

Finansinspektionens beslut kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Mot bakgrund av att förordningens krav ersätter nuvarande nationella bestämmelser på fondområdet och att Sjunde AP-fondens reglering förblir i sak oförändrad förväntas inte någon påtaglig ökning av ingripanden eller överklaganden av dessa. Det faktum att fler finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare kommer att omfattas av regelverket framöver föranleder ingen annan bedömning. Eventuella merkostnader som kan uppstå för de allmänna förvaltningsdomstolarna med anledning av förslagen ska därför hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Konsumentombudsmannen får väcka talan i enlighet med marknadsföringslagen. Marknadsföringslagen är tillämplig bl.a. då näringsidkare marknadsför eller själva efterfrågar produkter i sin näringsverksamhet. Delar av förordningen avser situationer som kan falla inom marknadsföringslagens tillämpningsområde. Förordningen kan inte förväntas påverka Konsumentverkets verksamhet i någon egentlig omfattning. Eventuella ökade kostnader ska hanteras inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen medför inte något behov av några särskilda informationsinsatser från Finansinspektionens utöver den sedvanliga information om nya regelverk som myndigheter tillhandahåller. Pensionsmyndigheten bedöms komma att behöva justera fondavtalet med anledning av förslaget. Eventuella ökade kostnader ska hanteras inom myndigheternas befintliga ekonomiska ramar.

Övriga konsekvenser

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar förväntas enligt kommissionens konsekvensanalys leda till en ökad transparens och integrering av hållbarhetsaspekter i finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivares verksamhet. Detta kan öka medvetenheten om hållbarhetsaspekter på marknaden vilket kan medföra att mer kapital överförs till hållbara investeringar. Vidare blir det svårare för aktörer att ange att de har hållbar verksamhet utan att närmare redovisa detta, vilket i sin tur kan leda till ökat förtroende för hållbara investeringar (SWD [2018] 264 final s. 109).

När det gäller övriga frågor som anges i förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning och som inte berörs ovan, görs bedömningen att förslagen inte har sådan betydelse att särskilda överväganden behöver redovisas.

12 Författningskommentar

12.1 Förslaget till lag om ändring i socialförsäkringsbalken

64 kap.

17 c § Ett fondavtal ingås efter ansökan av en fondförvaltare hos Pensionsmyndigheten. Om ansökan bifalls, är ett avtal ingånget mellan fondförvaltaren och Pensionsmyndigheten.

Pensionsmyndigheten ska bifalla ansökan, om

1. fondförvaltaren uppfyller krav på verksamhetshistorik,
2. fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna sådan information som avses i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella sektorn*,
3. fondförvaltaren åtar sig att på begäran lämna sådana informationshandlingar som avses i 4 kap. 15, 16 a och 18 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder till pensionssparare som har valt eller överväger att välja förvaltarens fond i premiepensionssystemet,
4. fondförvaltaren åtar sig att inte ta ut några avgifter för inlösen av fondandelar,
5. fondförvaltaren åtar sig att, med eller utan prisnedsättning, inte ta ut avgifter i övrigt utöver vad som godtagits av Pensionsmyndigheten,
6. fondförvaltaren åtar sig att för varje år till Pensionsmyndigheten rapportera dels alla kostnader som har tagits ut ur fonden, uppdelade på olika kostnadsslag, dels de kostnader som dagligen belastat fonden redovisade per fondandel, och då ange hur stor del som avser förvaltningskostnader, inklusive kostnader för förvaring av fondtillgångarna,
7. fonden uppfyller krav på avkastningshistorik,
8. fonden uppfyller krav på minsta tillåtna förvaltad kapital utanför premiepensionssystemet, och
9. fondförvaltaren och fonden i övrigt uppfyller de villkor i fondavtalet som Pensionsmyndigheten bestämmer.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansökan om fondavtal. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Ändringen i *andra stycket 2* är en följd av att 4 kap. 24 § lagen om värdepappersfonder ska upphöra att gälla och EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska börja tillämpas. Ändringen medför även att Pensionsmyndighetens granskning av fondförvaltare enligt 64 kap. 3 § tredje stycket 2 omfattar att fondförvaltare löpande uppfyller kravet att lämna sådan information som avses i EU-förordningen.

Ändringen i *punkt 3* är en följd av ändringen i punkt 2.

12.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

34 § Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse förvaltas i enlighet med 10 a § första stycket andra meningen och andra stycket, 10 b–10 l och 10 n §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 d och 16 a–16 l §§ samt i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser.

Finansinspektionen ska också utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket följer

1. artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens tillsyn över pensionsstiftelser. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Ändringen i *andra stycket* innebär att Finansinspektionen även ska utöva tillsyn över att pensionsstiftelser som avses i 9 a § andra eller tredje stycket följer EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. De pensionsstiftelser som omfattas är de som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen (9 a § andra stycket) eller som har gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten i enlighet med 31 § fjärde stycket andra meningen (9 a § tredje stycket).

12.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

5 kap.

5 a § *Sjunde AP-fonden ska för varje fond som AP-fonden förvaltar lämna den information som behövs för förståelsen av fondens förvaltning med avseende på hållbarhet, däribland i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption.*

Informationen ska beskriva

- 1. vilka hållbarhetsaspekter som beaktas i förvaltningen,*
- 2. den eller de metoder som används för hållbarhetsarbetet, och*
- 3. uppföljningen av hållbarhetsarbetet.*

Informationen ska finnas tillgänglig på Sjunde AP-fondens webbplats. Därutöver ska information enligt andra stycket 1 och 2 lämnas i fondens informationsbroschyr och årsberättelse. Information enligt andra stycket 3 ska lämnas i fondens årsberättelse eller i en separat rapport.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om den information om hållbarhet som Sjunde AP-fonden ska lämna om de fonder som AP-fonden förvaltar. Övervägandena finns i avsnitt 9.

Bestämmelsen motsvarar i huvudsak hittillsvarande 4 kap. 24 § första– tredje styckena lagen (2004:46) om värdepappersfonder.

7 § Följande bestämmelser i lagen (2004:46) om värdepappersfonder ska gälla för förvaltningen av fonderna:

- 2 kap. 18 § om förbud för vissa personer med insynsställning att handla med en värdepappersfond,
- 2 kap. 21 § första stycket om skadestånd,
- 4 kap. 2 § om företrädare för andelsägarna i en värdepappersfond m.m.,
- 4 kap. 8 och 9 §§ om upprättande och godkännande av fondbestämmelser,
- 4 kap. 13 § första stycket om inlösen av fondandelar,
- 4 kap. 15–23 och 25–28 §§ om information om en värdepappersfond,
- 5 kap. 1, 3–19 och 21–26 §§ om placering av medel i en värdepappersfond m.m., samt
- 10 kap. 8 § om skyldighet för revisor att anmäla vissa förhållanden till Finansinspektionen.

Vid tillämpningen av de bestämmelser som anges i första stycket ska fonderna anses som värdepappersfonder och Pensionsmyndigheten som fondandelsägare. Det som föreskrivs om fondbolag ska avse Sjunde AP-fonden.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, utom såvitt avser 2 kap. 18 § om förbud för vissa personer med insynsställning att handla med en värdepappersfond och 2 kap. 21 § första stycket om skadestånd, meddela föreskrifter om avvikelser från de bestämmelser som anges i första stycket och i ett enskilt fall besluta om undantag från dessa bestämmelser.

I paragrafen regleras vilka bestämmelser i lagen om värdepappersfonder som ska gälla för förvaltningen av de fonder som Sjunde AP-fonden förvaltar.

Ändringen i *första stycket* är bara en följdändring med anledning av att 4 kap. 24 § lagen om värdepappersfonder tas bort.

12.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

4 kap.

15 § För varje värdepappersfond ska det finnas en aktuell informationsbroschyr.

Informationsbroschyren ska innehålla

1. fondbestämmelserna,
2. de ytterligare uppgifter som behövs för att man ska kunna bedöma fonden och den risk som är förenad med att investera i den,

3. en tydlig och lättbegriplig förklaring av fondens riskprofil,
4. uppgifter om det arbete eller de funktioner som fondbolaget får uppdra åt någon annan att utföra enligt 4 och 5 §§,
5. uppgifter om vilka tillgångsslag fondmedlen får placeras i,
6. för det fall fondmedlen får placeras i derivatinstrument, uppgifter om i vilket syfte och hur det möjliga resultatet av användningen av derivatinstrument kan påverka fondens riskprofil, och
7. uppgifter om fondbolagets ersättningspolicy.

För en värdepappersfond som hänvisar till ett referensvärde som avses i artikel 3.1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 finns det i artikel 29.2 ytterligare bestämmelser om informationsbroschyrens innehåll.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 och

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den informationsbroschyr som ska finnas för varje värdepappersfond och om innehållet i denna. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

I fjärde stycket införs en upplysningsbestämmelse om att bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla även finns i artiklarna 6–9 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Enligt artikel 6 i förordningen ska i informationsbroschyren anges på vilket sätt hållbarhetsrisker är integrerade i investeringsbeslut och resultaten av bedömningen av hållbarhetsriskernas troliga inverkan på avkastningen för de finansiella produkter som fondbolaget tillhandahåller. Om fondbolaget anser att hållbarhetsrisker inte är relevanta ska beskrivningen innehålla en tydlig och koncis redovisning av skälen för detta. Enligt artikel 7 i förordningen ska ett fondbolag, som tillämpar artikel 4.1 a, 4.3 eller 4.4 i samma förordning, senast den 30 december 2022, för varje finansiell produkt även lämna ytterligare information om negativa konsekvenser för hållbar utveckling med avseende på finansiella produkter. Enligt artikel 8 i förordningen ska ett fondbolag vars finansiella produkt främjar bl.a. miljörelaterade eller sociala egenskaper, eller en kombination av dessa, inkludera ytterligare information i informationsbroschyerna. Enligt artikel 9 i förordningen ska ett fondbolag vars finansiella produkt har hållbarhet som mål, och om ett index har valts som referensvärde, lämna ytterligare information. Detsamma gäller för ett fondbolag vars finansiella produkt har en minskning av koldioxidutsläpp som mål.

Av 1 kap. 6 d § följer att det som anges om fondbolag i denna paragraf även gäller för förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond.

18 § Fondbolaget ska för varje värdepappersfond som det förvaltar lämna

1. en årsberättelse inom fyra månader från räkenskapsårets utgång, och
2. en halvårsredogörelse för räkenskapsårets första sex månader inom två månader från halvårets utgång.

Årsberättelser och halvårsredogörelser ska innehålla den information som behövs för att man ska kunna bedöma varje värdepappersfonds utveckling och ställning. Handlingarna ska på begäran kostnadsfritt skickas till andelsägarna och finnas att tillgå hos fondbolaget och förvaringsinstitutet. Fondbolaget ska i samband med att bolaget lämnar sådan information som avses i 22 § tillfråga andelsägarna om de vill ha årsberättelsen och halvårsredogörelsen.

Utöver det som anges i andra stycket ska årsberättelsen innehålla uppgifter om det sammanlagda ersättningsbeloppet för räkenskapsåret, fördelat på fasta och rörliga ersättningar, som fondbolaget betalat ut till sin personal samt om efterlevnaden och väsentliga förändringar av fondbolagets ersättningspolicy.

Bestämmelser om vad en årsberättelse och en halvårsredogörelse ska innehålla finns även i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den årsberättelse och halvårsredogörelse som ett fondbolag ska lämna för varje värdepappersfond som det förvaltar. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Fjärde stycket tas bort och bestämmelsen förs över till nya 18 a §.

18 a § *Bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla finns även i*

1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 och

2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088.

Bestämmelser om vad en halvårsredogörelse ska innehålla finns även i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365.

Paragrafen, som är ny, innehåller en upplysning om att krav på vad en årsberättelse och halvårsredogörelse ska innehålla även finns i två EU-förordningar. Paragrafen motsvarar delvis hittillsvarande 18 § fjärde stycket.

Första stycket innehåller en upplysning om att krav på vad en årsberättelse ska innehålla även finns i SFT-förordningen och EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Enligt artikel 13 i SFT-förordningen ska fondbolaget genom årsberättelsen informera om sin användning av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar. Informationen ska innehålla de uppgifter som anges i avsnitt A i bilagan till förordningen, dvs. bl.a. samlade uppgifter om volymen av utlånade värdepapper och råvaror som andel av totala utlåningsbara tillgångar, volymen tillgångar som ingår i varje typ av transaktion för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp, typ av och kvalitet på säkerheten som används för varje typ av transaktion för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp och uppgifter om återanvändning av säkerhet (se prop. 2018/19:38). Enligt artikel 11 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter som främjar bl.a. miljörelaterade eller sociala egenskaper, eller en kombination av dessa, som har hållbarhet investering som mål eller en minskning av koldioxidutsläpp som mål inkludera en beskrivning av detta i sina årsberättelser (se artikel 11 samt artikel 8.1 och artikel 9.1–9.3 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar). Fondbolag som inte tillhandahåller en sådan produkt behöver således inte uppfylla detta krav.

Andra stycket innehåller en upplysning om att krav på vad en halvårsredogörelse ska innehålla även finns i SFT-förordningen. Kravet är

detsamma som för årsberättelser som redogjorts för i första stycket (se prop. 2018/19:38).

Av 1 kap. 6 d § följer att det som anges om fondbolag i denna paragraf även gäller för förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond. Paragrafen gäller, genom hänvisningen i 12 kap. 10 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, även för AIF-förvaltare vid förvaltning av specialfonder. Därmed gäller femte stycket även för sådana förvaltare. Se vidare författningskommentaren till 10 kap. 5 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

10 kap.

11 § Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, och

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter till Finansinspektionen. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

Ändringen i *första stycket* innebär att den årliga avgift till Finansinspektionen som fondbolag, förvaltningsbolag och fondföretag ska betala även ska avse inspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

12 kap.

1 a § Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget

1. har fått tillstånd att driva fondverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning i strid med 1 kap. 4 §,

3. påbörjar marknadsföring av en av bolaget förvaltat värdepappersfond i ett annat land inom EES innan en underrättelse om detta gjorts hos Finansinspektionen i enlighet med 2 kap. 15 c §,

4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 6 avseende dessa bestämmelser,

5. åsidosätter sina skyldigheter eller på annat sätt överträder det som anges om uppdragsavtal i 4 kap. 4–6 §§ och 7 § första stycket,

6. påbörjar förvaltning och marknadsföring av en värdepappersfond utan att fondbestämmelserna godkänts enligt 4 kap. 9 §,

7. vid upprepade tillfällen låter bli att upprätta eller tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsberättelse i enlighet med 4 kap. 15–21 §§,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 15, 16, 18 och 19 avseende dessa bestämmelser,

9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 17 avseende dessa bestämmelser,

10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet, eller

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 11 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier i bolaget, ska första stycket 10 och 11 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett fondbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser som anger förutsättningarna för ingripande mot personer som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem.

Ändringarna i *första stycket 8* och *9* är endast följdändringar med anledning av att punkterna i 13 kap. 1 § får ny numrering.

10 § Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 26, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen får ta ut en förseningsavgift om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av ett bemyndigande i 13 kap. 1 §.

Ändringen i *första stycket* är endast en följd av att punkterna i 13 kap. 1 § får ny numrering.

13 kap.

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 1 kap. 4 § eller 7 kap. 1 §,

2. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

3. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,

4. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,

5. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § tredje stycket,

6. vad ett fondbolag ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,
7. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,
8. hur uppgifter enligt 2 kap. 20 § första stycket ska lämnas,
9. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,
10. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,
11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,
12. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,
13. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 4 kap. 26 § ska beräknas,
14. hur informationen enligt 4 kap. 28 § ska presenteras,
15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,
16. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,
17. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,
18. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,
19. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,
20. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,
21. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,
22. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,
23. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,
24. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,
25. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,
26. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och
27. sådana avgifter som avses i 10 kap. 11 §.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Bemyndigandet i *första stycket* att få meddela föreskrifter om hur informationen enligt 4 kap. 24 § ska presenteras tas bort som en följd av att den bestämmelsen upphör att gälla. Med anledning av att hittillsvarande punkt 13 tas bort ändras numreringen av hittillsvarande punkterna 14–28.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 10 mars 2021.
2. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för information enligt 4 kap. 24 § i årsberättelse som lämnas före den 1 januari 2022.

Punkt 1 innebär att lagen träder i kraft 10 mars 2021, vilket är den tidpunkt då EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar i huvudsak ska börja tillämpas.

Av punkt 2 följer att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för den hållbarhetsinformation som ska lämnas i en årsberättelse som lämnas före den 1 januari 2022. Det innebär att en fondförvaltare som lämnar en årsberättelse före den 1 januari 2022 ska ange hållbarhetsinformation enligt hittillsvarande bestämmelser medan en fondförvaltare som lämnar årsberättelse efter den 31 december 2021 ska lämna hållbarhetsinformation enligt bestämmelserna i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

12.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap.

2 a § För den som tillhandahåller investeringsrådgivning eller portföljförvaltning enligt denna lag finns ytterligare bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella sektorn.

Bestämmelserna i förordningen ska även tillämpas på

1. värdepappersbolag som

– tillhandahåller investeringsrådgivning, och

– har färre än tre anställda, och

2. utländska värdepappersföretag som

– driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda

anknutna ombud som är etablerade i Sverige,

– tillhandahåller investeringsrådgivning, och

– har färre än tre anställda.

Paragrafen, som är ny, gäller krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar för vissa värdepappersinstitut. Övervägandena finns i avsnitt 7.

Första stycket innehåller en upplysningsbestämmelse om att det för vissa värdepappersinstitut finns ytterligare bestämmelser i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Förordningen omfattar i här aktuellt avseende värdepappersinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning eller investeringsrådgivning (se artikel 2.1 b och j samt 2.11 c och d i förordningen).

Andra stycket innebär att förordningen ska tillämpas också på värdepappersbolag som tillhandahåller investeringsrådgivning, även om de har färre än tre anställda. Bestämmelsen innebär också att förordningen tillämpas på utländska värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige av förordningen, i båda fallen även om dessa har färre än tre anställda.

Det innebär att den valmöjlighet medlemsstaterna har att inte tillämpa ett undantag i förordningen för sådana företag utnyttjas i svensk rätt (artikel 17 i förordningen). Därigenom omfattas alla värdepappersinstitut som tillhandahåller investeringsrådgivning av förordningens krav.

12.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

10 kap.

1 § För varje EES-baserad alternativ investeringsfond som AIF-förvaltaren förvaltar och för varje alternativ investeringsfond som förvaltaren marknadsför inom EES ska det finnas en aktuell informationsbroschyr. Informationsbroschyren ska innehålla uppgifter om

1. fondens investeringsstrategi och mål samt de omständigheter under vilka dessa eller investeringspolicyn kan ändras,

2. var mottagarfonden är etablerad om fonden är en matarfond till en alternativ investeringsfond samt information om var de underliggande fonderna är etablerade om fonden är en fond-i-fond,

3. de tillgångsslag som fonden får placera i och fondens riskprofil, inklusive information om användande av finansiell hävstång,

4. de viktigaste rättsliga följderna av en investering i fonden,

5. AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, revisorer och andra tjänsteleverantörer,

6. ansvarsförsäkring eller tillgängliga medel i enlighet med 7 kap. 5 § för att täcka eventuella skadeståndsanspråk,

7. delegering av förvaltnings- och förvaringsfunktioner,

8. principer och rutiner för värdering av tillgångarna i fonden,

9. hantering av likviditetsrisker och rätt till inlösen samt förfarande och villkor för emission och försäljning av andelar eller aktier,

10. avgifter och alla andra kostnader samt maximibelopp för direkta och indirekta avgifter och kostnader som belastar fondens investerare,

11. förvaltarens principer för likabehandling av investerare och rätt till förmånligare villkor för någon investerare i fonden,

12. fondens primärmäklare samt relevanta arrangemang mellan sådan mäklare och fonden,

13. hur och när regelbunden information om fonden enligt 9 och 10 §§ lämnas,

14. den senaste årsberättelsen enligt 4 § och det senaste beräknade nettotillgångsvärdet (NAV) eller marknadsvärdet för fondens andelar eller aktier, och

15. historisk avkastning.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 och

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella sektorn.

För en alternativ investeringsfond som omfattas av ett krav på att offentliggöra prospekt behöver AIF-förvaltaren endast lämna information enligt första stycket som inte redan framgår av prospektet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den informationsbroschyr som ska finnas för varje alternativ investeringsfond som en AIF-förvaltare förvaltar respektive marknadsför inom EES och om innehållet i denna. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

I *andra stycket* införs en upplysningsbestämmelse om att bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla även finns i artiklarna 6–9 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. En motsvarande upplysningsbestämmelse införs i 4 kap. 15 § lagen om värdepappersfonder, se författningskommentaren till den paragrafen.

5 § Årsberättelsen ska innehålla

1. en balansräkning eller annan redovisning av tillgångar och skulder,
2. en resultaträkning,
3. en verksamhetsberättelse,
4. information om väsentliga förändringar i den information som ska lämnas enligt 1, 9 och 10 §§, och
5. information om ersättningar.

Bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla finns även i

1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 och
2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088.

Uppgifterna om räkenskaperna i årsberättelsen ska sammanställas i enlighet med

1. bestämmelserna om redovisning i den alternativa investeringsfondens hemland eller, om det är fråga om en icke EES-baserad alternativ investeringsfond, i det land där fonden är etablerad, och
2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande regelverk.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den årsberättelse och halvårsredogörelse som en AIF-förvaltare ska lämna för varje alternativ investeringsfond som den förvaltar. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

I *andra stycket* införs en upplysningsbestämmelse om att bestämmelser om vad en årsberättelse för en alternativ investeringsfond ska innehålla även finns i artikel 11 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Enligt den artikeln ska finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter som främjar bl.a. miljörelaterade eller sociala egenskaper, eller en kombination av dessa, som har hållbarhet investering som mål eller en minskning av koldioxidutsläpp som mål inkludera en beskrivning av detta i sina årsberättelser (se artikel 11 samt artikel 8.1 och artikel 9.1–9.3 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar). AIF-förvaltare som inte tillhandahåller en sådan produkt behöver således inte uppfylla detta krav.

En motsvarande bestämmelse för värdepappersfonder finns i 4 kap. 18 a § lagen om värdepappersfonder, se författningskommentaren till den paragrafen. Den bestämmelsen ska enligt 12 kap. 10 § förevarande lag tillämpas för alternativa investeringsfonder som är specialfonder.

13 kap.

15 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och
5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt
 - a) denna lag,
 - b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
 - c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
 - d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760,
 - e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, och
 - f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter till Finansinspektionen. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

Ändringen i *andra stycket* innebär att den årliga avgift till Finansinspektionen som AIF-förvaltare ska betala även ska avse inspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

15 kap.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 3 § andra stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Bemyndigandet i *första stycket* att få meddela föreskrifter om hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras tas bort som en följd av att bestämmelsen upphör att gälla. Med anledning av att hittillsvarande punkt 12 tas bort ändras numreringen av hittillsvarande punkterna 13–25.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 10 mars 2021.

2. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för information enligt 10 kap. 11 § i årsberättelse som tillhandahålls före den 1 januari 2022.

Punkt 1 innebär att lagen träder i kraft 10 mars 2021, vilket är den tidpunkt då EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar i huvudsak ska börja tillämpas.

Av *punkt 2* följer att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för den hållbarhetsinformation som ska lämnas i en årsberättelse som tillgängliggörs före den 1 januari 2022. Det innebär att en AIF-förvaltare som tillgängliggör en årsberättelse före den 1 januari 2022 ska ange hållbarhetsinformation i årsberättelsen enligt hittillsvarande bestämmelser medan en förvaltare som tillgängliggör en årsberättelse efter den 31 december 2021 ska lämna hållbarhetsinformation enligt bestämmelserna i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

12.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution

6 kap.

1 a § För försäkringsrådgivning av försäkringsbaserade investeringsprodukter finns ytterligare bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella sektorn.

Bestämmelserna i förordningen ska även tillämpas på försäkringsförmedlare som har färre än tre anställda.

Paragrafen, som är ny, gäller krav på försäkringsföretag och försäkringsförmedlare som ger försäkringsrådgivning som avser försäkringsbaserade investeringsprodukter att lämna hållbarhetsrelaterade upplysningar.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

Första stycket innehåller en upplysningsbestämmelse om att ytterligare bestämmelser finns i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

Andra stycket innebär att förordningen ska tillämpas också på försäkringsförmedlare som ger försäkringsrådgivning som avser försäkringsbaserade investeringsprodukter, även om de har färre än tre anställda. Det innebär att den valmöjlighet medlemsstaterna har att inte tillämpa ett undantag i förordningen för sådana företag utnyttjas i svensk rätt (artikel 17 i förordningen). Därigenom omfattas alla försäkringsförmedlare som ger försäkringsrådgivning som avser försäkringsbaserade investeringsprodukter av förordningens krav.

12.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

15 kap.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iakta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iakta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iakta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,
17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,
18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,
19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,
20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,
21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,
22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,
23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt
24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Bemyndigandet i första stycket att meddela föreskrifter om hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras tas bort som en följd av att bestämmelsen upphör att gälla. Med anledning av att hittillsvarande punkt 12 tas bort ändras numreringen av hittillsvarande punkterna 13–25.

12.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonderlagen

15 kap.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,
2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,
3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4,
4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,
5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iakttä för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iakttä för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Bemyndigandet i första stycket att meddela föreskrifter om hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras tas bort som en följd av att den bestämmelsen upphör att gälla. Med anledning av att hittillsvarande punkt 12 tas bort ändras numreringen av hittillsvarande punkterna 13–25.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/2088

av den 27 november 2019

om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 25 september 2015 antog FN:s generalförsamling en ny ram för global hållbar utveckling: Agenda 2030 för hållbar utveckling (*Agenda 2030*), vars kärna utgörs av målen för hållbar utveckling. I kommissionens meddelande av den 22 november 2016 om nästa steg för en hållbar europeisk framtid kopplas målen för hållbar utveckling till unionens politikram för att säkerställa att unionens samtliga åtgärder och politiska initiativ, såväl inom unionen som globalt, redan från början integrerar målen för hållbar utveckling. I sina slutsatser av den 20 juni 2017 bekräftade rådet unionens och dess medlemsstaters åtagande att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt, och i nära samarbete med sina partner och andra intressenter.
- (2) Omställningen till en koldioxidsnål, mer hållbar, resurseffektiv och cirkulär ekonomi i linje med målen för hållbar utveckling är central för att unionen ska kunna bli långsiktigt ekonomiskt konkurrenskraftig. Parisavtalet, som antogs inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (*Parisavtalet*) och som godkändes av unionen den 5 oktober 2016⁽³⁾ och trädde i kraft den 4 november 2016, avser att stärka åtgärderna mot klimatförändring, bland annat genom att göra finansiella flöden förenliga med en väg mot låga växthusgasutsläpp och en klimatmässigt motståndskraftig utveckling.
- (3) För att uppnå målen i Parisavtalet och avsevärt minska riskerna med och konsekvenserna av klimatförändringarna är den övergripande målsättningen att hålla ökningen av den globala medeltemperaturen väl under 2 °C över förindustriell nivå och fortsätta ansträngningarna för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå.

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 97.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2019.

⁽³⁾ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁽⁴⁾, 2009/138/EG⁽⁵⁾, 2011/61/EU⁽⁶⁾, 2013/36/EU⁽⁷⁾, 2014/65/EU⁽⁸⁾, (EU) 2016/97⁽⁹⁾, (EU) 2016/2341⁽¹⁰⁾, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 345/2013⁽¹¹⁾, (EU) nr 346/2013⁽¹²⁾, (EU) 2015/760⁽¹³⁾ och (EU) 2019/1238⁽¹⁴⁾ delar det gemensamma målet att göra det lättare att starta och bedriva verksamhet för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), kreditinstitut, förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som förvaltar eller marknadsför alternativa investeringsfonder, inbegripet europeiska långsiktiga investeringsfonder, försäkringsföretag, värdepappersföretag, försäkringsförmedlare, tjänstepensionsinstitut, förvaltare av godkända riskkapitalfonder (EuVECA-förvaltare), förvaltare av godkända fonder för socialt företagande (EuSEF-förvaltare) och sparinstitut för paneuropeiska privata pensionsprodukter (PEPP-produkter). Dessa direktiv och förordningar säkerställer ett mer enhetligt skydd för slutinvestorare och gör det lättare för dessa att dra nytta av ett brett utbud av finansiella produkter, samtidigt som regler föreskrivs för att göra det möjligt för slutinvestorare att fatta välgrundade investeringsbeslut.
- (5) Upplysningar som lämnas till slutinvestorare – om hur hållbarhetsrisker, beaktandet av negativa konsekvenser för hållbar utveckling, mål för hållbar investering eller främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper, har integrerats i investeringsbeslutsprocessen och i rådgivningsprocessen – är inte tillräckligt utvecklade eftersom sådana upplysningar ännu inte omfattas av harmoniserade krav.
- (6) Undantaget från denna förordning för finansiella rådgivare som sysselsätter färre än tre personer bör inte påverka tillämpningen av de bestämmelser i nationell rätt som införlivar direktiven 2014/65/EU och (EU) 2016/97, i synnerhet reglerna om investerings- och försäkringsrådgivning. Även om sådana rådgivare inte är skyldiga att tillhandahålla information i enlighet med denna förordning är de skyldiga att beakta och inkludera hållbarhetsriskerna i sina rådgivningsprocesser.
- (7) Enheter som omfattas av denna förordning bör, beroende på den egna verksamhetens art, följa reglerna för finansmarknadsaktörer om de producerar finansiella produkter, och de bör följa reglerna för finansiella rådgivare om de tillhandahåller investeringsrådgivning eller försäkringsrådgivning. När sådana enheter bedriver verksamhet som både finansmarknadsaktör och finansiell rådgivare bör de därför anses vara finansmarknadsaktörer när de agerar i egenskap av producenter av finansiella produkter, inbegripet portföljförvaltning, och finansiella rådgivare när de tillhandahåller investerings- eller försäkringsrådgivning.
- (8) Eftersom unionen allt oftare ställs inför de katastrofala och oberäkneliga konsekvenserna av klimatförändringar, utarmning av resurser och andra hållbarhetsrelaterade problem krävs snabba åtgärder för att mobilisera kapital, inte endast genom offentlig politik utan även genom finansiella tjänstesektorn. Därför bör finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare vara skyldiga att lämna specifika upplysningar om sina metoder för integrering av hållbarhetsrisker och om beaktandet av negativa konsekvenser för hållbar utveckling.
-
- (4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).
- (5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).
- (6) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).
- (7) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).
- (8) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).
- (9) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).
- (10) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).
- (11) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).
- (12) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).
- (13) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).
- (14) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1238 av den 20 juni 2019 om en paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt) (EUT L 198, 25.7.2019, s. 1).

- (9) Utan harmoniserade unionsregler för hållbarhetsrelaterade upplysningar till slutinvestorare är det sannolikt att medlemsstaterna även i fortsättningen kommer att anta olika nationella åtgärder, och olikheterna i fråga om tillvägagångssätt inom olika sektorer för finansiella tjänster kan komma att bestå. Sådana varierande åtgärder och tillvägagångssätt skulle fortsätta att skapa betydande snedvridning av konkurrensen till följd av stora skillnader i standarder för upplysningslämnande. Dessutom skapar för närvarande parallell utveckling av marknadsbaserad praxis baserad på kommersiellt motiverade prioriteringar som ger olika resultat ytterligare marknadsfragmentering och skulle till och med kunna leda till att den inre marknaden fungerar mindre effektivt i framtiden. Olika standarder för upplysningslämnande och marknadsbaserad praxis gör det mycket svårt att jämföra olika finansiella produkter, skapar olika förutsättningar för sådana produkter liksom för distributionskanalerna och reser nya hinder i vägen för den inre marknaden. Sådana olikheter kan också vara förvirrande för slutinvestorare och snedvrider deras investeringsbeslut. När medlemsstaterna ska säkerställa efterlevnad av Parisavtalet föreligger en risk för att de antar olika nationella åtgärder som skulle kunna hindra en smidigt fungerande inre marknad och vara till nackdel för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare. Dessutom är det på grund av bristen på harmoniserade transparensregler svårt för slutinvestorare att effektivt jämföra olika finansiella produkter i olika medlemsstater i fråga om dels deras risker vad gäller miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, dels mål för hållbar investering. Det är därför nödvändigt att ta itu med befintliga hinder för den inre marknads funktion och att göra det enklare att jämföra finansiella produkter för att undvika sannolika framtida hinder.
- (10) Denna förordning syftar till att minska informationsasymmetrin i förhållandet mellan huvudman och ombud med avseende på hur hållbarhetsrisker integreras och negativa konsekvenser för hållbar utveckling beaktas och på hur miljörelaterade eller sociala egenskaper och hållbara investeringar främjas genom att kräva att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare till slutinvestorare lämnar upplysningar innan avtal ingås och under den tid då avtalet löper, när de agerar som ombud för dessa slutinvestorare (huvudmän).
- (11) Denna förordning kompletterar de upplysningskrav som fastställs i direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 och förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013, (EU) 2015/760 och (EU) 2019/1238 liksom i nationell rätt som reglerar privata och individuella pensionsprodukter. För att säkerställa en välorganiserad och effektiv tillsyn av efterlevnaden av denna förordning bör medlemsstaterna förlita sig på de behöriga myndigheter som redan utsetts enligt de reglerna.
- (12) I denna förordning bibehålls kraven att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska agera i slutinvestorarnas bästa intresse, inbegripet men inte begränsat till kravet att genomföra lämplig due diligence-kontroll innan investeringar görs, enligt vad som föreskrivs i direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 och (EU) 2016/2341 samt förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 liksom i nationell rätt som reglerar privata och individuella pensionsprodukter. För att uppfylla sina skyldigheter enligt de reglerna bör finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare i sina processer, däribland processerna för due diligence-kontroll, integrera inte endast alla relevanta finansiella risker, utan även alla däri ingående relevanta hållbarhetsrisker som skulle kunna ha en relevant betydande negativ inverkan på den finansiella avkastningen av en investering eller rådgivning, och fortlöpande utvärdera dessa risker. Därför bör finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare enligt denna förordning i sina policyer ange hur de integrerar dessa risker och offentliggöra dessa policyer.
- (13) Denna förordning kräver att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare som tillhandahåller investeringsrådgivning eller försäkringsrådgivning avseende försäkringsbaserade investeringsprodukter (Ibip), oavsett den finansiella produktens utformning och målmarknaden, offentliggör skriftliga policyer om hur hållbarhetsrisker integreras och säkerställer transparens i fråga om integreringen av hållbarhetsrisker.
- (14) En hållbarhetsrisk innebär miljörelaterade, sociala eller styrningsrelaterade händelser eller förhållanden som, om de förverkligas, skulle kunna ha en negativ betydande inverkan på investeringens värde, enligt vad som anges i sektorsspecifik lagstiftning, särskilt direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 och (EU) 2016/2341, eller delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn som antagits enligt dessa.
- (15) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av reglerna om integrering av risker enligt direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 och (EU) 2016/2341 samt förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 liksom i nationell rätt som reglerar privata och individuella pensionsprodukter, inbegripet men inte begränsat till sådana relevanta gällande proportionalitetskriterier som den

berörda verksamhetens storlek, interna organisation och art, omfattning och komplexitet. Den här förordningen syftar till att öka transparensen avseende hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare integrerar hållbarhetsrisker i sina investeringsbeslut och i sin investeringsrådgivning eller försäkringsrådgivning. Om bedömningen av hållbarhetsrisker leder till slutsatsen att det inte finns några hållbarhetsrisker som bedöms vara relevanta för den finansiella produkten bör skälen till detta redovisas. Om bedömningen leder till slutsatsen att riskerna är relevanta bör det upplysas om i vilken omfattning hållbarhetsriskerna skulle kunna påverka den finansiella produktens resultat, antingen i kvalitativa eller i kvantitativa termer. Bedömningen av hållbarhetsrisker och därtill hörande upplysningar som lämnas innan avtal ingås av finansmarknadsaktörer bör inkluderas i upplysningar som lämnas innan avtal ingås av finansiella rådgivare. Finansiella rådgivare bör före rådgivningen lämna upplysningar om hur de tar hänsyn till hållbarhetsrisker i urvalsprocessen för finansiella produkter som presenteras för slutinvesterare, oberoende av slutinvesterarnas hållbarhetspreferenser. Detta bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser i nationell rätt som införlivar direktiven 2014/65/EU och (EU) 2016/97, i synnerhet inte när det gäller finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivares skyldigheter när det gäller produktstyrning, bedömning av lämplighet och ändamålsenlighet och testet avseende krav och behov.

- (16) Investeringsbeslut och investeringsrådgivning skulle kunna orsaka, bidra till eller vara direkt kopplat till negativa, betydande eller sannolikt betydande konsekvenser för hållbarhetsfaktorer.
- (17) För att säkerställa en enhetlig och konsekvent tillämpning av denna förordning är det nödvändigt att fastställa en harmoniserad definition av *hållbara investeringar*, av vilken följer att de företag som det investeras i följer praxis för god styrning och att försiktighetsprincipen *att inte göra någon betydande skada* säkerställs, så att varken miljömålet eller det sociala målet åsamkas betydande skada.
- (18) När finansmarknadsaktörer, med vederbörlig hänsyn tagen till deras storlek, verksamhetens art och omfattning och vilka typer av finansiella produkter de tillhandahåller, beaktar huvudsakliga negativa konsekvenser, betydande eller sannolikt betydande sådana, av investeringsbeslut för hållbarhetsfaktorer, bör de i sina processer, däribland processerna för due diligence-kontroll, integrera förfaranden för beaktande av de huvudsakliga negativa konsekvenserna tillsammans med de relevanta finansiella riskerna och de relevanta hållbarhetsriskerna. Information om sådana förfaranden skulle kunna innehålla en beskrivning av hur finansmarknadsaktörerna fullgör sitt hållbarhetsrelaterade förvaltningsansvar eller andra aktieägarengagemang. Finansmarknadsaktörer bör på sina webbplatser ange information om dessa förfaranden och beskrivningar av de huvudsakliga negativa konsekvenserna. Härvid bör den gemensamma kommittén för Europeiska bankmyndigheten inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁵⁾ (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽¹⁶⁾ (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁷⁾ (Esma) (*den gemensamma kommittén*) samt finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare beakta den vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande som tagits fram av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) samt de av Förenta nationerna stödda principerna för ansvarsfull investering.
- (19) Att beakta hållbarhetsfaktorer i processer för investeringsbeslut och investeringsrådgivning kan leda till fördelar inte bara på finansmarknaderna. Det kan stärka motståndskraften i den reala ekonomin och stabiliteten i det finansiella systemet. Därigenom kan det i slutändan påverka finansiella produkters risk och avkastning. Det är därför mycket viktigt att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare tillhandahåller den information som krävs för att slutinvesterare ska kunna fatta välgrundade investeringsbeslut.

(15) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(16) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

(17) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (20) Finansmarknadsaktörer som beaktar de huvudsakliga negativa konsekvenserna av investeringsbeslut för hållbarhetsfaktorer bör för varje finansiell produkt, innan avtal ingås, på ett koncist sätt och i kvalitativa eller kvantitativa termer, lämna upplysningar om hur sådana konsekvenser beaktas liksom en förklaring om att information om de huvudsakliga negativa konsekvenserna för hållbarhetsfaktorer finns tillgängliga i den löpande rapporteringen. Huvudsakliga negativa konsekvenser bör förstås som de konsekvenser av investeringsbeslut och investeringsrådgivning som har negativa effekter för hållbarhetsfaktorer.
- (21) Hittills har hållbara produkter utvecklats med olika ambitionsnivå. Det är därför nödvändigt att med avseende på upplysningar som lämnas innan avtal ingås och upplysningar som lämnas i regelbundna rapporter skilja mellan kraven för finansiella produkter som främjar miljörelaterade eller sociala egenskaper och kraven för finansiella produkter som har som mål en positiv inverkan på miljön och samhället. När det gäller finansiella produkter med miljörelaterade eller sociala egenskaper bör finansmarknadsaktörerna därför lämna upplysningar om huruvida, och hur, det valda indexet, hållbarhetsindex eller konventionellt index, är anpassat till dessa egenskaper och, om inget referensvärde används, information om hur de finansiella produkternas hållbarhetsegenskaper uppfylls. När det gäller finansiella produkter som har som mål en positiv inverkan på miljön och samhället bör finansmarknadsaktörerna lämna upplysningar om vilket hållbarhetsreferensvärde de använder för att mäta hållbarhetsresultatet och, om inget referensvärde används, förklara hur hållbarhetsmålet uppnås. Dessa upplysningar bör lämnas genom årliga rapporter.
- (22) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av reglerna om ersättning eller prestationsbedömning avseende personal vid finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare enligt direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 och (EU) 2016/2341 samt förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013, eller tillämpningen av genomförandeakter och nationell rätt som reglerar privata och individuella pensionsprodukter, inbegripet men inte begränsat till sådana relevanta gällande proportionalitetskriterier som den berörda verksamhetens storlek, interna organisation och art, omfattning och komplexitet. Det är emellertid lämpligt att större transparens uppnås, i kvalitativa eller kvantitativa termer, vad gäller ersättningspolicyer hos finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare som främjar en sund och effektiv riskhantering när det gäller hållbarhetsrisker, med avseende på deras investeringsrådgivning eller försäkringsrådgivning, samtidigt som ersättningsstrukturen inte uppmuntrar till överdrivet risktagande när det gäller hållbarhetsrisker och är kopplad till det riskjusterade resultatet.
- (23) För att öka transparensen och för att informera slutinvesterare bör tillgången till information om hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare integrerar relevanta hållbarhetsrisker, betydande eller sannolikt betydande sådana, i investeringsbeslutsprocesser, inbegripet organisations-, riskhanterings- och styrningsaspekter av sådana processer, och rådgivningsprocesser, regleras genom krav på att dessa enheter ska tillhandahålla koncisa information om dessa policyer på sina webbplatser.
- (24) Gällande upplysningskrav enligt unionsrätten kräver inte att alla upplysningar lämnas som behövs för att på ett korrekt sätt informera slutinvesterarna om de hållbarhetsrelaterade konsekvenserna av deras investeringar genom finansiella produkter med miljörelaterade eller sociala egenskaper eller finansiella produkter med hållbarhetsmål. Det är därför lämpligt att fastställa mer specifika och standardiserade upplysningskrav med avseende på sådana investeringar. Exempelvis bör de övergripande hållbarhetsrelaterade konsekvenserna av finansiella produkter rapporteras regelbundet med hjälp av indikatorer som är relevanta för mätning av det valda målet för hållbar investering. Om ett lämpligt index har valts som ett referensvärde bör denna information också tillhandahållas avseende det valda indexet och för ett brett marknadsindex, för att möjliggöra jämförelse. Om EuSEF-förvaltare tillgängliggör information om den positiva sociala effekt som är målet för en viss fond, den övergripande sociala effekt som uppnås och de tillhörande metoder som används i enlighet med förordning (EU) nr 346/2013, skulle de i tillämpliga fall kunna använda sådan information när upplysningar lämnas enligt den här förordningen.
- (25) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽¹⁸⁾ införs transparenskrav vad gäller miljöfrågor, sociala frågor och bolagsstyrningsfrågor med avseende på icke-finansiell redovisning. Den form och presentation som fastställs genom det direktivet är emellertid inte alltid lämplig för direkt användning av finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare i deras kommunikation med slutinvesterare. Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare bör när så är lämpligt ha möjlighet att använda informationen i förvaltningsberättelser och icke-finansiella rapporter vid tillämpning av denna förordning i enlighet med det direktivet.

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (26) För att säkerställa att den information som publiceras på finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivares webbplatser är tillförlitlig bör sådan information hållas uppdaterad, och all översyn och alla ändringar av sådan information bör tydligt förklaras.
- (27) Även om denna förordning inte omfattar nationella socialförsäkringssystem som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009, bör medlemsstaterna – mot bakgrund av att de i allt högre grad öppnar delar av förvaltningen av obligatoriska pensionsplaner inom de sociala trygghetssystemen för finansmarknadsaktörer eller andra privaträttsliga organ, och eftersom sådana pensionsplaner är utsatta för hållbarhetsrisker och kan beakta negativa konsekvenser för hållbar utveckling, främja miljörelaterade eller sociala egenskaper eller eftersträva hållbara investeringar – ha möjlighet att tillämpa den här förordningen med avseende på sådana pensionsplaner i syfte att minska informationsasymmetrierna.
- (28) Denna förordning bör inte hindra en medlemsstat från att anta eller bibehålla strängare bestämmelser om offentliggörande av policyer för anpassning till klimatförändringar och ytterligare upplysningar som lämnas till slutinvesterare avseende hållbarhetsrisker förutsatt att berörda finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare har sina huvudkontor på dess territorium. Sådana bestämmelser bör dock inte hindra den effektiva tillämpningen av denna förordning eller att målen med den uppnås.
- (29) Tjänstepensionsinstituterna är enligt direktiv (EU) 2016/2341 redan tvungna att tillämpa styrnings- och riskhanteringsregler på sina investeringsbeslut och riskbedömningar för att säkerställa kontinuitet och regelbundenhet. Investeringsbesluten och bedömningen av relevanta risker, inbegripet miljörisker, sociala risker och företagsstyrningsrisker, bör göras så att de överensstämmer med tjänstepensionsinstitutens medlemmars och förmånstagares intressen. Eioa bör utfärda riktlinjer som specificerar hur tjänstepensionsinstituterna i sina investeringsbeslut och vid riskbedömningar ska ta hänsyn till miljörisker, sociala risker och företagsstyrningsrisker enligt det direktivet.
- (30) EBA, Eioa och Esma (gemensamt kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*) bör, genom den gemensamma kommittén, ges mandat att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera innehållet, metoderna och presentationen av information om hållbarhetsindikatorer med avseende på klimatrelaterade och andra miljörelaterade negativa konsekvenser, om sociala och personalrelaterade frågor, om respekt för de mänskliga rättigheterna och om bekämpning av korrupktion och mutor, liksom för att specificera presentationen och innehållet i de upplysningar med avseende på främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper samt mål för hållbar investering som ska lämnas i finansmarknadsaktörers handlingar som lämnas innan avtal ingås, i deras årsrapporter och på deras webbplatser i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.
- (31) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör, genom den gemensamma kommittén, ges mandat att utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa en standard för presentationen av information om främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper och hållbara investeringar i marknadsföringsmaterial. Kommissionen bör ges befogenhet att anta sådana tekniska genomförandestandarder genom en genomförandeakt enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.
- (32) Eftersom årsrapporter i princip sammanfattar affärsresultat för hela kalenderår bör bestämmelserna i denna förordning avseende transparenskraven för sådana rapporter inte tillämpas före den 1 januari 2022.
- (33) Reglerna om upplysningar i denna förordning bör komplettera bestämmelserna i direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 och (EU) 2016/2341 samt förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013, (EU) 2015/760 och (EU) 2019/1238.
- (34) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som i synnerhet erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (35) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka skyddet för slutinvesterare och förbättra de upplysningar de får, inbegripet i fall av gränsöverskridande köp för slutinvesterare, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av behovet att fastställa enhetliga upplysningskrav, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer harmoniserade regler för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare om transparens med avseende på integrering av hållbarhetsrisker och beaktande av negativa konsekvenser för hållbar utveckling i sina processer och tillhandahållande av hållbarhetsrelaterade upplysningar med avseende på finansiella produkter.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *finansmarknadsaktör*:
 - a) ett försäkringsföretag som tillhandahåller en försäkringsbaserad investeringsprodukt (Ibip),
 - b) ett värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning,
 - c) ett tjänstepensionsinstitut,
 - d) en utvecklare av en pensionsprodukt,
 - e) en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare),
 - f) ett sparinstitut för paneuropeiska privata pensionsprodukter (PEPP-produkter),
 - g) en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond som är registrerad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 345/2013,
 - h) en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande som är registrerad i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 346/2013,
 - i) ett förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), eller
 - j) ett kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning.
2. *försäkringsföretag*: ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 18 i direktiv 2009/138/EG.
3. *försäkringsbaserad investeringsprodukt*:
 - a) en försäkringsbaserad investeringsprodukt enligt definitionen i artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 ⁽¹⁹⁾, eller
 - b) en försäkringsprodukt som erbjuds en professionell investerare och som har en löptid eller ett återköpsvärde som helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsfluktuationer.
4. *förvaltare av alternativa investeringsfonder* eller *AIF-förvaltare*: en AIF-förvaltare enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU.
5. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.
6. *portföljförvaltning*: portföljförvaltning enligt definitionen i artikel 4.1.8 i direktiv 2014/65/EU.
7. *tjänstepensionsinstitut*: ett tjänstepensionsinstitut som auktoriserats eller registrerats i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2016/2341, utom institut med avseende på vilka en medlemsstat har valt att tillämpa artikel 5 i det direktivet, eller institut som förvaltar pensionsplaner som sammanlagt har färre än 15 medlemmar.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

8. *pensionsprodukt*:
 - a) en pensionsprodukt enligt artikel 2.2 e i förordning (EU) nr 1286/2014, eller
 - b) en individuell pensionsprodukt enligt artikel 2.2 g i förordning (EU) nr 1286/2014.
9. *paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt)*: en produkt enligt artikel 2.2 i förordning (EU) 2019/1238.
10. *förvaltningsbolag för fondföretag*:
 - a) ett förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG, eller
 - b) ett investeringsbolag som är auktoriserat i enlighet med direktiv 2009/65/EG som inte har utsett ett förvaltningsbolag som är auktoriserat enligt det direktivet för sin förvaltning.
11. *finansiell rådgivare*:
 - a) en försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter,
 - b) ett försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter,
 - c) ett kreditinstitut som tillhandahåller investeringsrådgivning,
 - d) ett värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning,
 - e) en AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringsrådgivning i enlighet med artikel 6.4 b i) i direktiv 2011/61/EU, eller
 - f) ett förvaltningsbolag för fondföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning i enlighet med artikel 6.3 b i) i direktiv 2009/65/EG.
12. *finansiell produkt*:
 - a) en portfölj som förvaltas i enlighet med led 6 i denna artikel,
 - b) en alternativ investeringsfond (AIF-fond),
 - c) en försäkringsbaserad investeringsprodukt,
 - d) en pensionsprodukt,
 - e) en pensionsplan,
 - f) ett fondföretag, eller
 - g) en PEPP-produkt.
13. *alternativ investeringsfond* eller *AIF-fond*: en AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU.
14. *pensionsplan*: en pensionsplan enligt definitionen i artikel 6.2 i direktiv (EU) 2016/2341.
15. *företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper* eller *fondföretag*: ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper som är auktoriserat enligt artikel 5 i direktiv 2009/65/EG.
16. *investeringsrådgivning*: investeringsrådgivning enligt definitionen i artikel 4.1.4 i direktiv 2014/65/EU.
17. *hållbar investering*: en investering i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål, i enlighet med vad som mäts genom till exempel centrala resurseffektivitetsindikatorer avseende användning av energi, förnybar energi, råvaror, vatten och mark, generering av avfall och utsläpp av växthusgaser eller avseende effekter på den biologiska mångfalden och den cirkulära ekonomin, eller en investering i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett socialt mål, i synnerhet investeringar som bidrar till att bekämpa ojämlikheter eller som främjar social sammanhållning, social integration och ett gott förhållande mellan arbetsmarknadens parter, eller en investering i humankapital eller ekonomiskt eller socialt missgynnade grupper, förutsatt att investeringarna inte orsakar betydande skada för något av dessa mål och att investeringsobjekten följer praxis för god styrning, särskilt med avseende på sunda förvaltningsstrukturer, relationer till arbetstagarerna, löner till berörd personal och efterlevnad av skatteregler.
18. *professionell investerare*: en investerare som uppfyller kriterierna i bilaga II i direktiv 2014/65/EU.
19. *icke-professionell investerare*: en investerare som inte är en professionell investerare.
20. *försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare enligt definitionen i artikel 2.1.3 i direktiv (EU) 2016/97.

21. *försäkringsrådgivning*: rådgivning enligt definitionen i artikel 2.1.15 i direktiv (EU) 2016/97.
22. *hållbarhetsrisk*: en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den skulle inträffa, skulle ha en faktisk eller potentiell betydande negativ inverkan på investeringen värde.
23. *europaisk långsiktig investeringsfond* eller *Eltif-fond*: en fond som är auktoriserad i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) 2015/760.
24. *hållbarhetsfaktorer*: miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor.

Artikel 3

Transparens i fråga om policyer för hållbarhetsrisker

1. Finansmarknadsaktörer ska på sina webbplatser offentliggöra information avseende sina policyer för integreringen av hållbarhetsrisker i sin investeringsbeslutsprocess.
2. Finansiella rådgivare ska på sina webbplatser offentliggöra information avseende sina policyer för integreringen av hållbarhetsrisker i sin investerings- eller försäkringsrådgivning.

Artikel 4

Transparens i fråga om negativa konsekvenser för hållbar utveckling på enhetsnivå

1. Finansmarknadsaktörer ska på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterade följande,
 - a) om investeringsbesluts huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer beaktas: en redogörelse för due diligence-policyer med avseende på dessa konsekvenser, varvid hänsyn ska tas till storleken, arten och omfattningen av deras verksamhet och typerna av finansiella produkter som de erbjuder, eller
 - b) om investeringsbesluts negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer inte beaktas: tydliga skäl för att så inte sker, inbegripet, i relevanta fall, information om huruvida och i så fall när de avser att beakta sådana negativa konsekvenser.
2. Finansmarknadsaktörer ska, i den information som lämnas i enlighet med punkt 1 a, åtminstone inkludera följande:
 - a) Information om sina policyer för identifiering och prioritering av huvudsakliga negativa konsekvenser och indikatorer för hållbar utveckling.
 - b) En beskrivning av de huvudsakliga negativa konsekvenserna för hållbar utveckling och av eventuella åtgärder som vidtagits med avseende på dessa eller, i relevanta fall, planerade sådana.
 - c) I tillämpliga fall, korta sammanfattningar av policyer för aktieägarengagemang i enlighet med artikel 3g i direktiv 2007/36/EG.
 - d) En hänvisning till hur de följer uppförandekoder för ansvarsfullt företagande och internationellt erkända standarder för due diligence och rapportering och, i relevanta fall, i vilken grad de anpassat sig till målen i Parisavtalet.
3. Genom undantag från punkt 1 ska finansmarknadsaktörer, som på balansdagen överskrider kriteriet om att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda, från och med den 30 juni 2021 på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad en redogörelse för sina due diligence-policyer med avseende på investeringsbesluts huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer. Den redogörelsen ska åtminstone inbegripa den information som avses i punkt 2.
4. Finansmarknadsaktörer som är moderföretag i en sådan stor koncern som avses i artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU och som på koncernens balansdag, efter konsolidering, överskrider kriteriet om att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda ska, genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, från och med den 30 juni 2021 på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterade en redogörelse för sina due diligence-policyer med avseende på investeringsbesluts huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer. Den redogörelsen ska åtminstone inbegripa den information som avses i punkt 2.

5. Finansiella rådgivare ska på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad
- information om huruvida de, med hänsyn tagen till deras storlek, arten och omfattningen av deras verksamhet och vilka typer av finansiella produkter som de tillhandahåller rådgivning om, i sin investerings- eller försäkringsrådgivning beaktar de huvudsakliga negativa konsekvenserna för hållbarhetsfaktorer, eller
 - information om varför investeringsbesluts negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer inte beaktas i deras investerings- eller försäkringsrådgivning och, i relevanta fall, information om huruvida och i så fall när sådana negativa konsekvenser kommer att beaktas.
6. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén senast den 30 december 2020 utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, om innehållet, metoderna och presentationen av den information som avses i punkterna 1–5 i den här artikeln med avseende på hållbarhetsindikatorerna för negativa konsekvenser för klimatet och andra miljörelaterade negativa konsekvenser.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska vid behov inhämta synpunkter från Europeiska miljöbyrå och Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

7. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska, genom den gemensamma kommittén, senast den 30 december 2021 utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, om innehållet, metoderna och presentationen av den information som avses i punkterna 1–5 i den här artikeln med avseende på hållbarhetsindikatorer för negativa konsekvenser inom området sociala och personalrelaterade frågor, respekt för de mänskliga rättigheterna samt bekämpning av korrupktion och mutor.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 5

Transparens i fråga om ersättningspolicyer i samband med integreringen av hållbarhetsrisker

- Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska i sina ersättningspolicyer inkludera information om hur dessa policyer är förenliga med integreringen av hållbarhetsrisker och offentliggöra denna information på sina webbplatser.
- Den information som avses i punkt 1 ska inkluderas i ersättningspolicyer som finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska upprätta och upprätthålla i enlighet med sektorsspecifik lagstiftning, i synnerhet direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 och (EU) 2016/2341.

Artikel 6

Transparens i fråga om integreringen av hållbarhetsrisker

- Finansmarknadsaktörer ska i upplysningar som lämnas innan avtal ingås inkludera beskrivningar av
 - på vilket sätt hållbarhetsriskerna är integrerade i investeringsbesluten, och
 - resultaten av bedömningen av hållbarhetsriskernas troliga inverkan på avkastningen för de finansiella produkter som de tillhandahåller.

När finansmarknadsaktörer anser att hållbarhetsrisker inte är relevanta ska de beskrivningar som avses i första stycket inbegripa en tydlig och koncis redovisning av skälen till detta.

- Finansiella rådgivare ska i upplysningar som lämnas innan avtal ingås inkludera beskrivningar av
 - hur hållbarhetsriskerna är integrerade i investerings- eller försäkringsrådgivningen, och
 - resultatet av bedömningen av hållbarhetsriskernas troliga inverkan på avkastningen för de finansiella produkter som de ger råd om.

När finansiella rådgivare anser att hållbarhetsrisker inte är relevanta ska de beskrivningar som avses i första stycket inbegripa en tydlig och koncis redovisning av skälen till detta.

3. De upplysningar som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska lämnas på följande sätt:
- För AIF-förvaltare, i den information till investerare som avses i artikel 23.1 i direktiv 2011/61/EU.
 - För försäkringsföretag, tillsammans med den information som avses i artikel 185.2 i direktiv 2009/138/EG eller, i tillämpliga fall, i enlighet med artikel 29.1 i direktiv (EU) 2016/97.
 - För tjänstepensionsinstitut, tillsammans med den information som avses i artikel 41 i direktiv (EU) 2016/2341.
 - För förvaltare av godkända riskkapitalfonder, tillsammans med den information som avses i artikel 13.1 i förordning (EU) nr 345/2013.
 - För förvaltare av godkända fonder för socialt företagande, tillsammans med den information som avses i artikel 14.1 i förordning (EU) nr 346/2013.
 - För utvecklare av pensionsprodukter, skriftligt och i god tid innan en icke-professionell investerare blir bunden av ett avtal som gäller en pensionsprodukt.
 - För förvaltningsbolag för fondföretag, i det prospekt som avses i artikel 69 i direktiv 2009/65/EG.
 - För värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning eller investeringsrådgivning, i enlighet med artikel 24.4 i direktiv 2014/65/EU.
 - För kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning eller investeringsrådgivning, i enlighet med artikel 24.4 i direktiv 2014/65/EU.
 - För försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter och för försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på pensionsprodukter som är exponerade mot marknadsvolatilitet, i enlighet med artikel 29.1 i direktiv (EU) 2016/97.
 - För AIF-förvaltare av Eltif-fonder, i det prospekt som avses i artikel 23 i förordning (EU) 2015/760.
 - För PEPP-sparinstitut, i det dokument med basfakta som avses i artikel 26 i förordning (EU) 2019/1238.

Artikel 7

Transparens i fråga om negativa konsekvenser för hållbar utveckling med avseende på finansiella produkter

- När en finansmarknadsaktör tillämpar artikel 4.1 a eller 4.3 eller 4.4 ska de upplysningar som avses i artikel 6.3, senast den 30 december 2022 för varje finansiell produkt inbegripa följande:
 - En tydlig och motiverad förklaring av om, och i så fall hur, huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer beaktas för en finansiell produkt.
 - En redogörelse för att information om huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer finns tillgänglig i den information som ska lämnas enligt artikel 11.2.När informationen i artikel 11.2 inbegriper kvantifieringar av huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer får denna information grunda sig på bestämmelserna i de tekniska standarder för tillsyn som antagits enligt artikel 4.6 och 4.7.
- När en finansmarknadsaktör tillämpar artikel 4.1 b ska den information som avses i artikel 6.3 för varje finansiell produkt inbegripa en redogörelse för att finansmarknadsaktören inte beaktar investeringsbesluts negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer och skälen till detta.

Artikel 8

Transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper i den information som lämnas innan avtal ingås

- När en finansiell produkt främjar bland annat miljörelaterade eller sociala egenskaper, eller en kombination av dessa egenskaper, ska, förutsatt att de företag i vilka investeringarna görs följer praxis för god styrning, de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 inkludera följande:
 - Information om hur dessa egenskaper uppnås.
 - Om ett index har valts som referensvärde, information om huruvida och på vilket sätt detta index är förenligt med dessa egenskaper.

2. I de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 ska finansmarknadsaktörerna ange var den metod som används vid beräkning av det index som avses i punkt 1 i denna artikel finns tillgänglig.
3. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentation av och innehåll i de upplysningar som ska lämnas enligt denna artikel.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och skillnader mellan dem, liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 30 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 9

Transparens i fråga om hållbar investering i upplysningar som lämnas innan avtal ingås

1. Om en finansiell produkt har hållbar investering som mål, och om ett index har valts som referensvärde, ska den information som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 åtföljas av följande:
 - a) Information om hur det valda indexet är anpassat till det målet.
 - b) En redogörelse för varför och hur det valda målanpassade indexet skiljer sig från ett brett marknadsindex.
2. Om en finansiell produkt har hållbar investering som mål, och om inget index har valts som referensvärde, ska de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 innehålla en redogörelse för hur målet ska uppnås.
3. Om en finansiell produkt har en minskning av koldioxidutsläpp som mål ska de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 inkludera målet att uppnå låg exponering för koldioxidutsläpp i syfte att uppnå de långsiktiga globala uppvärmningsmålen i Parisavtalet.

Genom undantag från punkt 2 i den här artikeln ska den information som avses i artikel 6, i det fall inget EU-referensvärde för klimatomställning eller för anpassning till Parisavtalet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 ⁽²⁰⁾ finns tillgängligt, innehålla en detaljerad redogörelse för hur fortsatta insatser för att uppnå målet att minska koldioxidutsläppen säkerställs, i syfte att uppnå de långsiktiga globala uppvärmningsmålen i Parisavtalet.

4. I de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 ska finansmarknadsaktörerna ange var den metod som används vid beräkning av de index som avses i punkt 1 i den här artikeln och de referensvärden som avses i punkt 3 andra stycket i den här artikeln finns tillgängliga.
5. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för presentation av och innehåll i de upplysningar som ska lämnas enligt denna artikel.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras mål som avses i punkterna 1, 2 och 3 och skillnader mellan dem liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa.

(20) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 30 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbar investering på webbplatser

1. Finansmarknadsaktörer ska på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterade följande information för var och en av de finansiella produkter som avses i artikel 8.1 och artikel 9.1, 9.2 och 9.3:

- a) En beskrivning av de miljörelaterade eller sociala egenskaperna eller målet för hållbar investering.
- b) Information om de metoder som används för att bedöma, mäta och övervaka de miljörelaterade eller sociala egenskaperna eller effekten av de hållbara investeringar som valts för den finansiella produkten, inbegripet dess datakällor, granskningskriterier för de underliggande tillgångarna och relevanta hållbarhetsindikatorer som används för att mäta de miljörelaterade eller sociala egenskaperna eller den finansiella produktens övergripande hållbarhetseffekt.
- c) Den information som avses i artiklarna 8 och 9.
- d) Den information som avses i artikel 11.

De upplysningar som ska lämnas enligt första stycket ska vara tydliga, kortfattade och lättförståeliga för investerare. De ska offentliggöras på ett sätt som är korrekt, rättvisande, tydligt, inte vilseledande, lättfattligt och koncist samt på en framträdande och lättillgänglig del av webbplatsen.

2. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar detaljerna för innehållet i den information som avses i punkt 1 första stycket leden a och b, och de presentationskrav som avses i andra stycket i den punkten.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och mål som avses i punkt 1 och skillnader mellan dem. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska uppdatera de tekniska standarderna för tillsyn mot bakgrund av den tekniska och regulatoriska utvecklingen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den 30 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 11

Transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbara investeringar i regelbundna rapporter

1. Om finansmarknadsaktörer tillhandahåller en sådan finansiell produkt som avses i artikel 8.1 eller i artikel 9.1, 9.2 eller 9.3 ska de inkludera en beskrivning av följande i regelbundna rapporter:

- a) För en finansiell produkt som avses i artikel 8.1, i vilken utsträckning de miljörelaterade eller sociala egenskaperna har uppnåtts.
- b) För en finansiell produkt som avses i artikel 9.1, 9.2 eller 9.3,
 - i) den övergripande hållbarhetsrelaterade effekt som den finansiella produkten har enligt relevanta hållbarhetsindikatorer, eller
 - ii) om ett index har valts som referensvärde, en jämförelse mellan den finansiella produktens övergripande hållbarhetsrelaterade effekt och effekterna av det valda indexet och av ett brett marknadsindex genom hållbarhetsindikatorer.

2. Den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska lämnas på följande sätt:
 - a) För AIF-förvaltare, i den årsredovisning som avses i artikel 22 i direktiv 2011/61/EU.
 - b) För försäkringsföretag, årligen och skriftligen i enlighet med artikel 185.6 i direktiv 2009/138/EG.
 - c) För tjänstepensionsinstitut, i den förvaltningsberättelse som avses i artikel 29 i direktiv (EU) 2016/2341.
 - d) För förvaltare av godkända riskkapitalfonder, i den årsredovisning som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr 345/2013.
 - e) För förvaltare av godkända fonder för socialt företagande, i den årsredovisning som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 346/2013.
 - f) För utvecklare av pensionsprodukter, skriftligen i årsredovisningarna eller i en rapport i enlighet med nationell rätt.
 - g) För fondföretags förvaltningsbolag, i de årsrapporter som avses i artikel 69 i direktiv 2009/65/EG.
 - h) För värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning, i en regelbunden rapport enligt artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU.
 - i) För kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning, i en regelbunden rapport enligt artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU.
 - j) För PEPP-sparinstitut, i det PEPP-pensionsbesked som avses i artikel 36 i förordning (EU) 2019/1238.
3. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel får finansmarknadsaktörer använda informationen i förvaltningsberättelser i enlighet med artikel 19 i direktiv 2013/34/EU eller informationen i icke-finansiella rapporter i enlighet med artikel 19a i det direktivet, i tillämpliga fall.
4. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som i syfte att specificera detaljerna för innehållet i och presentationen av den information som avses i punkt 1.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn enligt första stycket ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och mål och skillnader mellan dem. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska uppdatera de tekniska standarderna för tillsyn mot bakgrund av den tekniska och regulatoriska utvecklingen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 30 december 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 12

Granskning av upplysningar

1. Finansmarknadsaktörer ska säkerställa att all information som offentliggörs i enlighet med artikel 3, 5 eller 10 är uppdaterad. Om en finansmarknadsaktör ändrar sådan information ska en tydlig förklaring av ändringen offentliggöras på samma webbplats.
2. Punkt 1 ska i tillämpliga delar gälla för finansiella rådgivare med avseende på all information som offentliggörs i enlighet med artiklarna 3 och 5.

Artikel 13

Marknadsföringsmaterial

1. Utan att det påverkar tillämpningen av striktare sektorsspecifik lagstiftning, i synnerhet direktiven 2009/65/EG, 2014/65/EU och (EU) 2016/97 samt förordning (EU) nr 1286/2014, ska finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare säkerställa att deras marknadsföringsmaterial inte motsäger den information som lämnas i enlighet med den här förordningen.
2. De europeiska tillsynsmyndigheterna får genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa ett standardformat för presentation av information om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och hållbara investeringar.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 14

Behöriga myndigheter

1. **Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter** som har utsetts i enlighet med sektorsspecifik lagstiftning, i synnerhet den sektorsspecifika lagstiftning som avses i artikel 6.3 i denna förordning och i enlighet med direktiv 2013/36/EU, övervakar finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivares efterlevnad av kraven i denna förordning. De behöriga myndigheterna ska ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
2. Vid tillämpning av denna förordning ska de behöriga myndigheterna samarbeta och förse varandra, utan onödigt dröjsmål, med den information som är relevant för fullgörandet av deras uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 15

Transparens för tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare

1. Tjänstepensionsinstitut ska offentliggöra och tillhandahålla den information som avses i artiklarna 3–7 och artikel 10.1 första stycket i denna förordning i enlighet med artikel 36.2 f i direktiv (EU) 2016/2341.
2. Försäkringsförmedlare ska meddela den information som avses i artiklarna 3, 4.5, 5, 6 och artikel 10.1 första stycket i denna förordning i enlighet med artikel 23 i direktiv (EU) 2016/97.

Artikel 16

Pensionsprodukter som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009

1. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa den här förordningen på utvecklare av pensionsprodukter som förvaltar nationella sociala trygghetssystem som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009. I sådana fall ska utvecklare av pensionsprodukter enligt artikel 2.1 d i den här förordningen innefatta utvecklare av pensionsprodukter som förvaltar nationella sociala trygghetssystem och av pensionsprodukter enligt artikel 2.8 i den här förordningen. I sådana fall ska definitionen av pensionsprodukter i artikel 2.8 i den här förordningen även anses omfatta de pensionsprodukter som avses i första meningen.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och de europeiska tillsynsmyndigheterna om beslut som fattats enligt punkt 1.

Artikel 17

Undantag

1. Denna förordning ska inte tillämpas vare sig på försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter eller på värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning vilka är företag, oavsett deras rättsliga form, inbegripet fysiska personer och egenföretagare, förutsatt att de har färre än tre anställda.
2. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa denna förordning på sådana försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter eller värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning enligt punkt 1.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och de europeiska tillsynsmyndigheterna om beslut som fattats enligt punkt 2.

*Artikel 18***Rapport**

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska bedöma i vilken utsträckning upplysningar lämnas frivilligt i enlighet med artiklarna 4.1 a och 7.1 a. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska senast den 10 september 2022 lämna in en rapport till kommissionen om bästa praxis och ge rekommendationer om standarder för frivillig rapportering. I den årsrapporten ska konsekvenserna av due diligence-metoder på upplysningar som lämnas enligt denna förordning beaktas och vägledning ska ges i frågan. Rapporten ska offentliggöras och översändas till Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 19***Utvärdering**

1. Senast den 30 december 2022 ska kommissionen utvärdera tillämpningen av denna förordning och i synnerhet beakta
 - a) huruvida hänvisningen till genomsnittligt antal anställda i artikel 4.3 och 4.4 bör behållas, ersättas eller åtföljas av andra kriterier, och ska överväga fördelarna med och proportionaliteten för den därmed sammanhängande administrativa bördan, och
 - b) huruvida tillämpningen av denna förordning hämmas av en brist på uppgifter eller av en bristande kvalitet på desamma, inbegripet indikatorer för negativa konsekvenser på hållbarhetsfaktorer från investeringsobjekt.
2. Den utvärdering som avses i punkt 1 ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

*Artikel 20***Ikraftträdande och tillämpning**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 10 mars 2021.
3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska artiklarna 4.6, 4.7, 8.3, 9.5, 10.2, 11.4 och 13.2 tillämpas från och med den 29 december 2019 och artikel 11.1–11.3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 27 november 2019.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
D. M. SASSOLI

På rådets vägnar
Ordförande
T. TUPPURAINEN